

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 8.10.2008
COM(2008) 614 final

2008/0196 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind drepturile consumatorilor

{SEC(2008) 2544}

{SEC(2008) 2545}

{SEC(2008) 2547}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

Propunerea este rezultatul revizuirii acquis-ului în domeniul protecției consumatorilor în ceea ce privește anumite directive din acest domeniu.

Revizuirea a fost lansată în 2004 cu obiectivul de a simplifica și a completa cadrul de reglementare existent. Obiectivul central al revizuirii constă în realizarea efectivă a pieței interne a bunurilor și serviciilor ce ajung direct de la producător la consumator, care să mențină un echilibru între nivelul ridicat al protecției consumatorilor și competitivitatea întreprinderilor, asigurând în același timp respectarea principiului subsidiarității.

Directivele care fac obiectul revizuirii conțin clauze de armonizare minimă, fapt care înseamnă că statele membre pot menține sau adopta norme de protecție a consumatorilor mai stricte. Statele membre au utilizat din plin această posibilitate. Rezultatul a fost fragmentarea cadrului de reglementare în întreaga Comunitate, fapt care a implicat suportarea unor costuri de conformare importante de către întreprinderile interesate de tranzacțiile transfrontaliere.

Normele privind conflictul de legi precum cele incluse în regulamentul privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (regulamentul „Roma I”) nu abordează această problemă. Conform regulamentului „Roma I”, consumatorii care încheie un contract cu un comerciant străin nu pot fi privați de protecția ce rezultă din normele nederogabile aplicate în țara lor de origine.

Efectele fragmentării asupra pieței interne sunt refuzul întreprinderilor de a efectua vânzări transfrontaliere către consumatori, fapt care a afectat gradul de bunăstare a consumatorilor. În cazul în care consumatorilor li se refuză accesul transfrontalier la oferte competitive, aceștia nu pot beneficia pe deplin de avantajele pieței interne din punct de vedere al ofertei variate și al unor prețuri mai avantajoase.

Nivelul încrederii consumatorilor în achizițiile transfrontaliere este scăzut. Una dintre cauzele acestei scăderi este fragmentarea acquis-ului în domeniul protecției consumatorilor. Fragmentarea legislativă și nivelul inegal de protecție a consumatorilor datorat acesteia îngreunează organizarea unor campanii educaționale pan-europene pe tema drepturilor consumatorilor, precum și realizarea unor mecanisme alternative de soluționare a litigiilor.

Obiectivul propunerii este de a contribui la o mai bună funcționare a pieței interne a bunurilor și serviciilor ce ajung direct de la producător la consumator prin creșterea încrederii consumatorilor în piața internă și reducerea în rândul întreprinderilor a tendinței acestora de refuz al tranzacțiilor transfrontaliere. Acest obiectiv general ar trebui atins prin scăderea fragmentării, consolidarea cadrului de reglementare și prin asigurarea unui nivel comun mai înalt de protecție a consumatorilor și de informare adecvată cu privire la drepturile lor și la modul de exercitare a acestora. În acest scop, Comisia Europeană va iniția un proces menit să determine modul cel mai adecvat de informare a consumatorilor cu privire la drepturile lor fundamentale la punctul de vânzare.

- **Contextul general**

Costurile suportate de întreprinderi pentru a se conforma acquis-ului comunitar fragmentat în domeniul protecției consumatorilor sunt semnificative. Anchetele efectuate au demonstrat faptul că pentru majoritatea comercianților aceste costuri de conformare constituie o barieră importantă în calea comerțului transfrontalier, barieră care le afectează dorința de a efectua vânzări transfrontaliere, în special către consumatorii din statele membre mici. În cazul în care nu se va adopta la nivel comunitar nicio acțiune legislativă, aceste costuri vor continua să fie transferate consumatorilor sub forma unor prețuri ridicate sau, chiar mai rău, întreprinderile vor continua să refuze efectuarea de vânzări transfrontaliere sau vor crea discriminări geografice între consumatori, în funcție de țara de reședință a acestora.

Parlamentul European, în rezoluția sa din 16 iulie 2007, a recomandat adoptarea unor acțiuni legislative și și-a exprimat preferința pentru adoptarea unui instrument care să îmbrace forma unei directive orizontale, bazată pe obiectivul obținerii armonizării complete.

În comunicarea sa „O piață unică pentru Europa secolului XXI” din 20 noiembrie 2007, Comisia a declarat că este nevoie ca piața unică să aducă rezultate mai bune și beneficii concrete pentru consumatori și pentru IMM-uri.

- **Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii**

Propunerea are drept scop revizuirea Directivei 85/577/CEE privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale, a Directivei 93/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, a Directivei 97/7/CE privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță și a Directivei 1999/44/CE privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe. Aceste patru directive reglementează drepturile contractuale ale consumatorilor.

Propunerea combină aceste patru directive într-un singur instrument orizontal care reglementează în mod sistematic aspectele comune, simplifică și actualizează normele existente și elimină neconcordanțele și lacunele.

Propunerea renunță la abordarea armonizării minime care a fost urmărită în cele patru directive existente (conform căreia statele membre pot menține sau adopta norme naționale mai stricte decât cele prevăzute de directivă) în favoarea abordării armonizării complete (conform căreia statele membre nu pot menține sau adopta dispoziții care să fie diferite de cele prevăzute de directivă).

- **Coerența cu celelalte politici și obiective ale Uniunii**

Directiva 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori conține unele cerințe de informare de bază pe care comercianții trebuie să le îndeplinească înainte de a încheia contracte. Directivele 85/577/CEE, 97/7/CE și 99/44/CEE conțin, de asemenea, unele cerințe de informare. Conform obiectivului unei mai bune legiferări, propunerea asigură conformitatea dintre aceste directive și reglementează consecințele juridice ale nerespectării acestor cerințe.

Propunerea asigură un nivel înalt de protecție a consumatorilor în cadrul contractelor în care aceștia sunt implicați. Prin urmare, propunerea respectă drepturi fundamentale, în

special articolul 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Propunerea respectă, de asemenea, principiile fundamentale din Tratatul CE, precum cele privind libera circulație a mărfurilor și libertatea de a furniza servicii, drepturi care nu vor fi restricționate de norme naționale mai stricte în domeniul armonizat de directivă, cu excepția măsurilor necesare și proporționale pe care statele membre le-ar putea adopta din motive legate de politica publică, siguranța publică, sănătatea publică sau protecția mediului înconjurător, în conformitate cu legislația comunitară.

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

• Consultarea părților interesate

Metodele de consultare, principalele sectoare vizate și profilul general al respondenților

La 8 februarie 2007, Comisia a adoptat Cartea verde privind revizuirea acquis-ului în domeniul protecției consumatorului, care prezintă o sinteză a constatărilor inițiale ale Comisiei și care inițiază o consultare publică axată pe aspecte transversale (și anume, aspecte orizontale) referitoare la directivele care au făcut obiectul revizuirii.

Cartea verde a beneficiat de răspunsuri din partea unei game variate de părți interesate, și anume: întreprinderi, consumatori, Parlamentul European, statele membre, mediul academic și juriști.

Comisia a publicat, de asemenea, două documente de consultare privind Directiva 97/7/CE și Directiva 85/577/CEE, axate pe aspecte specifice (și anume, aspecte verticale) legate de directivele respective. Toate părțile interesate au fost invitate să transmită răspunsuri Comisiei până la 21 noiembrie 2006 și, respectiv, 4 decembrie 2007. Comisia a primit 84 și, respectiv, 62 de răspunsuri din partea tuturor părților interesate. Rezultatul acestor două consultări pe teme specifice sunt disponibile la adresa internet următoare: http://ec.europa.eu/consumers/rights/gen_rights_en.htm

Comisia a organizat la 14 noiembrie 2007 o conferință de o zi adresată părților interesate.

La 20 decembrie 2007, contractantul Comisiei a transmis părților interesate două chestionare (primul fiind adresat întreprinderilor, iar al doilea – consumatorilor).

Problemele curente și schimbările legislative prevăzute, precum și diferitele opțiuni posibile au fost discutate în contextul unor ateliere ce au avut loc în februarie 2008 cu participarea reprezentanților întreprinderilor și ai consumatorilor, care au fost invitați să răspundă la întrebări referitoare la impactul posibil al fiecărei opțiuni.

Sinteza răspunsurilor și modul în care acestea au fost luate în considerare

Majoritatea respondenților la Cartea verde au solicitat adoptarea unui instrument legislativ orizontal aplicabil în cazul tranzacțiilor naționale și al celor transfrontaliere, bazat pe obiectivul obținerii armonizării complete, mai precis, care să abordeze aspectele care creează bariere importante în calea comerțului pentru întreprinderi și/sau care îi împiedică pe consumatori să efectueze achiziții transfrontaliere. Conform opiniei majorității respondenților, instrumentul legislativ orizontal ar trebui să fie combinat cu revizuirii verticale ale directivelor actuale specifice sectorului în cauză (de exemplu, revizuirea directivei privind utilizarea pe durată limitată a bunurilor imobile

și a celei privind pachetele de servicii pentru călătorii). A fost exprimat un sprijin susținut pentru consolidarea și sistematizarea acquis-ului comunitar în domeniul protecției consumatorului, de exemplu prin introducerea unor definiții comune pentru consumatori/comercianți și livrare, a unor norme armonizate privind informarea și a unor drepturi de retragere, precum și prin introducerea la nivel comunitar a unei „liste negre” a clauzelor contractuale abuzive (și anume, a clauzelor care sunt interzise în mod explicit) și a unei „liste gri” a acestor clauze (și anume, a clauzelor despre care se presupune că ar fi abuzive) care să înlocuiască lista orientativă actuală.

Această consultare pe tema Cărții verzi a fost organizată pe internet în perioada 8/2/2007-15/5/2007. Comisia a primit 307 de răspunsuri. Rezultatele sunt disponibile la adresa internet următoare: http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Nu a fost necesară consultarea experților externi.

- **Evaluarea impactului**

Șase opțiuni au fost supuse unei evaluări a impactului. Toate opțiunile strategice iau în considerare, drept punct de pornire, regulamentul recent adoptat „Roma I”.

Opțiunea strategică nr. 1 este cea a menținerii situației existente, și anume a armonizării minime a acquis-ului comunitar în domeniul protecției consumatorilor. Impactul economic al acestei opțiuni este negativ și problema cheie a fragmentării cadrului de reglementare ar persista.

Opțiunea strategică nr. 2 este o opțiune non-legislativă care constă în finanțarea de către Comunitate a unor campanii de sensibilizare și în autoreglementare. În sine, această opțiune nu ar aduce niciun impact pozitiv deoarece problema cheie a fragmentării legislative s-ar menține, cu excepția cazului în care codurile de conduită s-ar baza pe cele mai înalte standarde comune și ar fi aplicate în întreaga Comunitate.

Opțiunea politică nr. 3 include, în total, 4 propuneri legislative bazate pe armonizarea completă și care ar putea fi integrate în cadrul unui instrument orizontal. Aceasta abordează un număr limitat de neconcordanțe din legislația comunitară. Definiții mai clare și actualizate simplifică legislația, dar au un impact foarte limitat asupra contribuției la mai buna funcționare a pieței interne, reducând la minimum sarcina suportată de întreprinderi și sporind încrederea consumatorilor.

Opțiunea strategică nr. 4 cuprinde 16 schimbări legislative bazate pe armonizarea completă și combinate cu cele patru schimbări legislative propuse în cadrul opțiunii strategice nr. 3. Aceasta abordează toate aspectele relevante cu privire la protecția consumatorilor pe care comercianții trebuie să le ia în considerare atunci când își elaborează materialele promoționale, când își redactează clauzele contractuale standard și își desfășoară activitățile comerciale adresate consumatorilor. Armonizarea completă a acestor aspecte ar reduce considerabil costurile administrative suportate de comercianții direcți și cei la distanță care efectuează vânzări transfrontaliere și ar avea un impact pozitiv asupra funcționării pieței interne. Asemenea schimbări legislative sunt relevante pentru încrederea consumatorilor în achizițiile transfrontaliere. De asemenea, această opțiune strategică include o actualizare a legislației în funcție de evoluția pieței. Această opțiune strategică are un impact economic pozitiv, sporește

încrederea consumatorului și îmbunătățește calitatea legislației.

Opțiunea strategică nr. 5 cuprinde 3 propuneri legislative bazate pe armonizarea completă și acordă noi drepturi consumatorilor în plus față de cele acordate în temeiul celor 20 de schimbări legislative propuse în cadrul opțiunilor strategice nr. 3 și 4. Impactul negativ asupra costurilor suportate de întreprinderi și asupra contribuției la o mai bună funcționare a pieței interne nu pare a fi contrabalansat de beneficiile pe care opțiunea le-ar aduce consumatorilor.

Opțiunea strategică nr. 6 include propunerile legislative cuprinse în opțiunile strategice 3 sau 4 și o clauză privind piața internă care se aplică aspectelor care nu sunt complet armonizate. Clauza privind piața internă ar permite părților contractante, în privința aspectelor reglementate de clauză, să aleagă legea oricăruia dintre statele membre, chiar și în cazul în care legea respectivă asigură un nivel mai scăzut de protecție a consumatorilor decât legea țării în care consumatorul își are reședința. Având în vedere conflictul acesteia cu articolul 6 din regulamentul „Roma I”, această clauză ar implica o modificare legislativă și o schimbare majoră de politică la doar câteva luni de la adoptarea regulamentului „Roma I” care conține, la rândul său, o clauză de revizuire (revizuire care urmează a fi încheiată până în anul 2013). De asemenea, această opțiune strategică, cu toate că a fost susținută de reprezentanții întreprinderilor, a întâmpinat opoziția mării majorități a statelor membre și a organizațiilor de protecție a consumatorilor, opoziție exprimată în răspunsul acestora la Cartea verde. Cu toate că această opțiune ar îndepărta barierele legislative din cadrul pieței interne și ar reduce sarcina suportată de întreprinderi, aceasta ar transfera consumatorilor problema incertitudinii legislative, fapt care ar avea un impact negativ asupra încrederii acestora și ar crea probleme instanțelor judecătorești naționale și organismelor responsabile de aplicarea legii, care ar fi nevoite să aplice o legislație străină.

Comisia a efectuat o evaluare a impactului, inclusă în programul de lucru, raportul acestei evaluări fiind disponibil la adresa internet următoare:

http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

• Rezumatul acțiunii propuse

Obiectivul prezentei propuneri este de a contribui la buna funcționare a pieței interne a bunurilor și serviciilor ce ajung direct de la producător la consumator și de a realiza un nivel comun ridicat de protecție a consumatorilor prin armonizarea completă a aspectelor cheie ale legislației în domeniul contractelor cu consumatorii care sunt relevante pentru piața internă.

• Temei juridic

Articolul 95 din tratat.

• Principiul subsidiarității

Principiul subsidiarității se aplică în măsura în care prezenta propunere nu ține de competența exclusivă a Comunității.

Obiectivele propunerii nu pot fi realizate într-o măsură suficientă de statele membre

din următoarele motive.

Problema fragmentării legislative nu poate fi soluționată în mod individual de statele membre, deoarece sursa problemei o reprezintă implementarea diferită de către acestea a clauzelor de armonizare minimă conținute în directivele existente. De asemenea, abordarea necoordonată a evoluției ale pieței, a lacunelor și neconcordanțelor existente în legislația comunitară de protecție a consumatorilor sporește gradul de fragmentare și agravează problema. Numai o intervenție conjugată la nivelul UE poate contribui la realizarea pieței interne prin soluționarea acestei probleme.

Adoptarea unor acțiuni de către statele membre în mod individual și necoordonat nu ar permite obținerea pe piața internă a unor rezultate atât pentru întreprinderi, în special pentru IMM-uri, cât și pentru consumatori. Într-adevăr, astfel de acțiuni necoordonate nu ar exploata potențialul oferit de piața internă a bunurilor și serviciilor ce ajung direct de la producător la consumator, în special potențialul de creștere ridicat oferit de vânzările transfrontaliere la distanță de care ar putea beneficia în mod direct IMM-urile. Acestea i-ar priva pe consumatori de beneficiile pieței interne care, prin intermediul ofertelor transfrontaliere, asigură prețuri mai avantajoase și o gamă mai variată de bunuri și servicii. În cele din urmă, acestea ar restricționa dezvoltarea întreprinderilor competitive, în special a IMM-urilor, care ar dori să își extindă activitățile în întreaga Comunitate.

Acțiunea comunitară va putea să îndeplinească mai bine obiectivele propunerii din motivele următoare.

Propunerea se bazează pe armonizarea completă a legislației comunitare din domeniul contractelor cu consumatorii. Impactul pozitiv al acesteia asupra pieței de vânzare cu amănuntul ar fi considerabil. Astfel cum reiese din raportul de evaluare a impactului, propunerea ar reduce semnificativ sarcina administrativă suportată de întreprinderile care doresc să efectueze vânzări transfrontaliere.

Propunerea ar crea un set unic de norme care ar asigura un nivel comun ridicat de protecție a consumatorilor în întreaga Comunitate și ar permite comercianților să efectueze vânzări către consumatorii din 27 de state membre în aceleași condiții ca și în țara lor de origine, beneficiind de exemplu de aceleași clauze contractuale standard și aceleași materiale promoționale. Prin urmare, propunerea ar reduce semnificativ costurile de conformare suportate de comercianți, garantând în același timp consumatorilor un nivel înalt de protecție.

Discrepanța dintre creșterea vânzărilor naționale și cea a vânzărilor transfrontaliere este extrem de semnificativă în cazul vânzărilor prin internet, pentru care există, în continuare, un potențial ridicat de creștere. Prin urmare, prezenta propunere ar putea fi unul dintre principalele rezultate concrete ale pieței interne a bunurilor și serviciilor ce ajung direct de la producător la consumator.

Fragmentarea legislativă rezultată din implementarea de către statele membre a clauzelor de armonizare minimă din directivele care fac obiectul revizuirii a fost evidențiată în cadrul unei analize legislative comparative a punerii în aplicare a acquis-ului comunitar în domeniul protecției consumatorilor în toate cele 27 de state membre. Această analiză a fost publicată la adresa internet următoare:

http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm#comp

Sondajul Eurobarometru 2008 indică faptul că această fragmentare legislativă constituie o barieră importantă în calea comerțului transfrontalier.

Domeniul de aplicare al propunerii se limitează la normele privind protecția consumatorilor aplicabile contractelor încheiate între comercianți și consumatori. Aceasta armonizează complet toate aspectele privind protecția consumatorilor care sunt relevante pentru comerțul transfrontalier, și anume aspectele cele mai importante pentru comercianți la momentul redactării clauzelor contractuale standard și al elaborării materialelor promoționale, precum și cele importante pentru desfășurarea activităților lor profesionale (de exemplu, gestionarea veniturilor în cazul vânzărilor la distanță sau al celor directe).

Prin urmare, prezenta propunere respectă principiul subsidiarității.

Comisia recunoaște faptul că strategia de armonizare completă pusă în aplicare cu succes în ceea ce privește Directiva privind practicile comerciale neloiale în domeniul protecției consumatorilor marchează un nou început în domeniul drepturilor contractuale ale consumatorilor. Din acest motiv se impune o strategie de comunicare adecvată pentru a explica impactul și beneficiile propunerii. Pe lângă dialogul interinstituțional cu Parlamentul și Consiliul, Comisia intenționează, în următoarele luni, să se implice activ în dezbaterile cu toate părțile interesate în diversele state membre.

- **Principiul proporționalității**

Propunerea respectă principiul proporționalității din următoarele motive.

Aceasta reglementează numai aspectele cheie privind legislația în materie de contracte cu consumatorii și nu afectează conceptele mai generale ale legislației în materie de contracte cum ar fi capacitatea de contractare sau acordarea de daune.

Propunerea se aplică atât în cazul contractelor naționale, cât și în cel al contractelor transfrontaliere, în conformitate cu concluziile Cărții verzi. Includerea tranzacțiilor naționale în domeniul de aplicare este proporțională cu obiectivul simplificării cadrului de reglementare comunitar, deoarece astfel se evită existența unui regim dual care ar fi sporit gradul de fragmentare și denaturările concurenței dintre întreprinderile care efectuează tranzacții comerciale numai la nivel național și cele care efectuează tranzacții comerciale atât la nivel național, cât și transfrontalier.

Sarcina administrativă suportată de autoritățile publice ar fi neglijabilă deoarece aceasta ar consta numai în notificarea către Comisie a jurisprudenței naționale privind clauzele contractuale abuzive în contextul unei proceduri de comitologie.

Costurile administrative suportate de comercianții comunitari care doresc să-și extindă activitățile la nivel transfrontalier ar fi reduse semnificativ datorită armonizării complete. Unele dintre societățile care efectuează tranzacții comerciale doar la nivel național și care nu sunt interesate să profite de avantajele oferite de piața internă vor fi ușor dezavantajate din pricina micilor costuri unice pe care vor trebui să le suporte în procesul de adaptare la schimbările legislative. În cazul comercianților direcți cu amănuntul se poate preconiza o sarcină suplimentară minoră pentru anumite tipuri de tranzacții comerciale directe, precum magazinele care comercializează bunuri uzate și

care acționează în calitate de intermediari pentru consumatori.

Având în vedere faptul că propunerea protejează interesele consumatorilor și crește nivelul concurenței pe piața vânzărilor cu amănuntul prin intermediul unei oferte transfrontaliere mai variate, consumatorii vor avea de câștigat prin faptul că vor putea beneficia de oferte mai variate, un nivel calitativ mai înalt și prețuri mai scăzute.

- **Alegerea instrumentelor**

Instrumentele propuse: directivă.

Alte instrumente nu ar fi adecvate din următoarele motive.

Problema fragmentării cadrului de reglementare comunitar poate fi soluționată numai la nivel comunitar, printr-o inițiativă legislativă. Autoreglementarea sau coreglementarea nu ar soluționa această problemă a fragmentării legislative.

O directivă este preferabilă unui regulament deoarece transpunerea acesteia ar permite o punere în aplicare mai ușoară a legislației comunitare în cadrul legislației interne existente în materie de contracte sau al codurilor de conduită adresate consumatorilor. Aceasta ar acorda statelor membre marja de apreciere necesară pentru menținerea conceptelor juridice naționale și a principiilor de bază din legislația internă în materie de contracte care sunt conforme cu obiectivele propunerii legislative comunitare. Spre deosebire de un regulament, punerea în aplicare a directivei ar putea duce la obținerea unui set unic și coerent de legi la nivel național care ar fi mai ușor de pus în aplicare și de interpretat de către comercianți, care ar fi mai ușor de aplicat de autoritățile publice și ar fi mai conform cu principiul subsidiarității.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Costul implicat de viitorul Comitet pentru clauzele abuzive include salariul unui funcționar, în valoare de 117 000 EUR care să sprijine procesul de comitologie. Acest cost include, de asemenea, costurile implicate de sesiunea plenară la care va participa câte un reprezentant din cele 27 de state membre și cele implicate de trei reuniuni planificate pe an, fiecare dintre acestea cu un cost de 20 000 EUR.

5. INFORMAȚII SUPPLEMENTARE

- **Simplificare**

Propunerea prevede simplificarea legislației.

Propunerea simplifică în mod considerabil acquis-ul comunitar în domeniul protecției consumatorilor. Prin reunirea a patru directive, aceasta reglementează în mod sistematic părțile comune și elimină redundanțele și neconcordanțele. De exemplu, propunerea reglementează în mod coerent aspectele comune precum definițiile comune, un nucleu de informații precontractuale și normele privind aspectele contractuale referitoare la vânzări care se regăsesc, adesea, în mai multe directive în același timp.

Propunerea se înscrie în programul permanent al Comisiei de actualizare și simplificare

a acquis-ului comunitar, precum și în programul de lucru și legislativ al Comisiei cu numărul de referință 2008/SANCO/001.

- **Abrogarea legislației în vigoare**

Adoptarea propunerii va conduce la abrogarea legislației existente.

- **Clauza de revizuire/reexaminare/caducitate**

Propunerea include o clauză de revizuire.

- **Tabel de corespondență**

Statele membre sunt obligate să comunice Comisiei textul dispozițiilor de drept intern care transpun directiva, precum și un tabel de corespondență între respectivele dispoziții și prezenta directivă.

- **Spațiul Economic European**

Actul propus are relevanță pentru SEE și, prin urmare, trebuie extins la Spațiul Economic European.

- **Explicarea detaliată a propunerii**

Capitolul I conține definițiile comune precum „consumator” și „comerciant” și stabilește principiul armonizării complete.

Capitolul II conține un nucleu de informații care trebuie să fie furnizate de către comercianți înainte de încheierea tuturor contractelor cu consumatorii, precum și o obligație de informare din partea intermediarilor care încheie contracte în numele consumatorilor. Capitolul III care se aplică numai în cazul contractelor la distanță și al contractelor negociate în afara spațiilor comerciale, prevede cerințe de informare specifice și reglementează în mod coerent dreptul de retragere (durata, exercitarea și efectele). De asemenea, capitolul respectiv face trimitere la un formular standard de retragere, inclus în anexa I (B).

Capitolul IV clarifică dispozițiile din Directiva 99/44/CE. Acesta menține principiul conform căruia comerciantul este responsabil față de consumator pentru o perioadă de doi ani în cazul în care bunurile nu sunt conforme cu condițiile prevăzute în contract. Acest capitol introduce o normă potrivit căreia riscul de pierdere sau de deteriorare a bunurilor este transferat consumatorului numai în momentul în care acesta sau o persoană terță indicată de acesta, alta decât transportatorul, intră efectiv în posesia bunurilor.

Capitolul V clarifică, pe larg, dispozițiile din Directiva 93/13/CEE. Acesta se aplică în cazul clauzelor contractuale abuzive care nu au fost negociate în mod individual, precum clauzele contractuale standard. Clauzele abuzive sunt acelea care creează un dezechilibru grav între drepturile și obligațiile care revin consumatorului și cele care revin comercianților și nu sunt obligatorii pentru consumatori. Pentru a asigura siguranța juridică, directiva conține două liste de clauze abuzive. Anexa II cuprinde o listă de clauze care sunt considerate abuzive în toate cazurile. Anexa III cuprinde o listă de clauze care sunt considerate abuzive în cazul în care comerciantul nu poate demonstra contrariul. Aceste liste se aplică în toate statele membre și pot fi modificate numai prin intermediul procedurii de comitologie prevăzută în directivă.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind drepturile consumatorilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95 al acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din tratat³,

întrucât:

- (1) Directiva 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale⁴, Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii⁵, Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță⁶, Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe⁷, stabilesc o serie de drepturi contractuale ale consumatorilor.
- (2) Directivele respective au fost revizuite în funcție de experiența acumulată, în vederea simplificării și a actualizării normelor aplicabile, înlăturând neconcordanțele și lacunele nedorite din cadrul acestor norme. Revizuirea a demonstrat faptul că este adecvat să se înlocuiască cele patru directive cu prezenta directivă. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să prevadă norme standard privind aspectele comune și să renunțe la abordarea armonizării minime adoptată în directivele anterioare conform cărora statele membre puteau menține sau adopta norme mai stricte la nivel național.
- (3) În conformitate cu articolul 153 alineatul (1) și alineatul (3) litera (a) din tratat, Comunitatea trebuie să contribuie la atingerea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor prin măsurile pe care le adoptă în temeiul articolului 95 din tratat.

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ JO C , , p. .

⁴ JO L 372, 31.12.1985, p. 31.

⁵ JO L 95, 21.4.1993, p. 29.

⁶ JO L 144, 4.6.1997, p. 19. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2007/64/CE (JO L 319, 5.12.2007, p. 1).

⁷ JO L 171, 7.7.1999, p. 12.

- (4) În conformitate cu articolul 14 alineatul (2) din tratat, piața internă cuprinde o zonă fără frontiere interne în care se asigură libera circulație a mărfurilor și serviciilor și libertatea de stabilire. Armonizarea anumitor aspecte referitoare la legislația în materie de contracte cu consumatorii este necesară pentru promovarea unei piețe interne reale a consumatorilor care să mențină un echilibru între nivelul ridicat al protecției consumatorilor și competitivitatea întreprinderilor, asigurând în același timp respectarea principiului subsidiarității.
- (5) Potențialul transfrontalier al vânzărilor la distanță, care ar trebui să fie unul dintre principalele rezultate concrete ale pieței interne, nu este utilizat de deplin de către consumatori. În comparație cu creșterea semnificativă din ultimii ani a vânzărilor naționale la distanță, creșterea vânzărilor transfrontaliere la distanță a fost limitată. Această discrepanță este remarcabilă în mod deosebit în cazul vânzărilor prin internet, pentru care există un potențial ridicat de creștere viitoare. Potențialul transfrontalier al contractelor negociate în afara spațiilor comerciale (vânzările directe) este restricționat de anumiți factori printre care diferitele norme naționale de protecție a consumatorilor impuse întreprinderilor cu activitate în acest sector. În comparație cu creșterea din ultimii ani a vânzărilor directe naționale, în mod special în sectorul serviciilor (de exemplu, al utilităților), numărul consumatorilor care utilizează acest mijloc pentru a efectua achiziții transfrontaliere a rămas scăzut. Ca răspuns la creșterea oportunităților de afaceri în multe state membre, întreprinderile mici și mijlocii (inclusiv întreprinzătorii individuali) sau agenții din cadrul societăților care efectuează vânzări directe ar trebui să fie tentați să caute oportunități de afaceri în alte state membre, în special în regiunile de frontieră. Prin urmare, armonizarea completă a informațiilor destinate consumatorilor și a drepturilor de retragere din contractele la distanță și cele negociate în afara spațiilor comerciale va contribui la o mai bună funcționare a pieței interne a bunurilor și serviciilor ce ajung direct de la producător la consumator.
- (6) Legislațiile statelor membre în materie de contracte cu consumatorii prezintă diferențe semnificative care pot genera denaturări grave ale concurenței și obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne. Legislația comunitară actuală în materie de contracte cu consumatorii încheiate la distanță sau în afara spațiilor comerciale, precum și cea referitoare la bunurile de consum și garanții și legislația în materie de clauze contractuale abuzive stabilesc standarde minime de armonizare a legislației, permițând statelor membre să mențină sau să introducă măsuri mai stringente, care asigură un nivel mai ridicat de protecție a consumatorilor pe teritoriul acestora. În plus, multe aspecte sunt reglementate în mod neconsecvent în cuprinsul directivelor sau au fost lăsate nerezolvate. Aceste probleme au fost abordate în mod diferit de statele membre. În consecință, dispozițiile interne de punere în aplicare a directivelor privind legislația în materie de contracte cu consumatorii prezintă divergențe considerabile.
- (7) Aceste divergențe creează bariere interne semnificative în cadrul pieței interne, care afectează întreprinderile și consumatorii. Acestea cresc costurile de conformare suportate de întreprinderile care doresc să înceapă să efectueze vânzări transfrontaliere de bunuri sau servicii. De asemenea, fragmentarea scade încrederea consumatorului în piața internă. Efectul negativ asupra încrederii consumatorului este sporit de nivelul inegal de protecție a consumatorilor asigurat în întreaga Comunitate. Această problemă este deosebit de acută având în vedere evoluția recentă a pieței.
- (8) Armonizarea completă a unor aspecte cheie de reglementare va crește în mod semnificativ siguranța juridică, atât pentru consumatori, cât și pentru întreprinderi. Atât consumatorii, cât și întreprinderile vor putea, astfel, să se sprijine pe un cadru de

reglementare unic, bazat pe concepte juridice clar definite, care să reglementeze anumite aspecte ale contractelor încheiate între comercianți și consumatori în cadrul Comunității. Prin urmare, se vor elimina barierele care își au originea în fragmentarea normelor și se va realiza piața internă în acest domeniu. Aceste bariere pot fi eliminate numai prin stabilirea unor norme uniforme la nivel comunitar. În plus, consumatorii vor beneficia de un nivel comun ridicat de protecție în întreaga Comunitate.

- (9) Domeniul care face obiectul armonizării în prezenta directivă ar trebui să includă anumite aspecte legate de contractele între comercianți și consumatori. Acestea sunt norme privind informațiile care trebuie să fie furnizate înaintea încheierii contractului și pe durata desfășurării acestuia, dreptul de retragere din contractele încheiate la distanță sau în afara spațiilor comerciale, drepturile consumatorilor care sunt specifice contractelor de vânzare și clauzele contractuale abuzive din contractele cu consumatorii.
- (10) Dispozițiile prezentei directive ar trebui să nu aducă atingere Regulamentului (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului aplicabil obligațiilor contractuale (Roma I)⁸.
- (11) Legislația comunitară actuală în materie de servicii financiare destinate consumatorilor conține numeroase norme privind protecția consumatorilor. Din acest motiv, dispozițiile din prezenta directivă reglementează contractele referitoare la serviciile financiare numai în măsura în care acest lucru este necesar în vederea eliminării lacunelor din cadrul reglementărilor.
- (12) Noua definiție a contractului la distanță ar trebui să se aplice în toate cazurile în care sunt încheiate contracte de vânzare și contracte de prestări de servicii prin utilizarea unuia sau a mai multor mijloace de comunicare la distanță (cum ar fi comanda prin e-mail, internet, telefon sau fax). Astfel, se vor putea asigura condiții echitabile tuturor comercianților care efectuează vânzări la distanță. De asemenea, în acest mod ar trebui să se îmbunătățească nivelul de siguranță juridică în comparație cu definiția actuală care solicită administrarea de către comerciant, până la încheierea contractului, a unui regim organizat de vânzare la distanță.
- (13) Condițiile specifice în care a fost făcută o comandă sau în care s-a negociat contractul nu ar trebui să fie relevante în cadrul definiției contractelor la distanță. În cazul în care comerciantul efectuează ocazional vânzări la distanță sau utilizează un regim organizat de vânzare la distanță administrat de o parte terță - cum ar fi o platformă on-line - acest fapt nu ar trebui să constituie un motiv de a-i priva pe consumatori de protecția la care au dreptul. În mod asemănător, o tranzacție negociată față în față de comerciant și de consumator în afara spațiului comercial ar trebui să reprezinte un contract la distanță, în cazul în care contractul a fost încheiat numai prin utilizarea unor mijloace de comunicare la distanță precum internet sau telefon. Pentru comercianți, o definiție mai simplă a contractului la distanță ar trebui să sporească gradul de siguranță juridică și să îi protejeze de concurența neloială.
- (14) Un contract negociat în afara spațiului comercial ar trebui definit drept un contract încheiat în prezența fizică simultană a comerciantului și a consumatorului, în afara spațiului comercial, de exemplu la domiciliul sau la locul de muncă al consumatorului. În afara spațiului comercial, consumatorii sunt supuși unei presiuni psihologice indiferent dacă au solicitat sau nu vizita din partea comerciantului. În plus, pentru a

⁸ JO L 177, 4.7.2008, p. 6.

evita eludarea normelor în cazul tranzacțiilor efectuate în afara spațiilor comerciale, un contract negociat, de exemplu, la domiciliul consumatorului dar încheiat într-un magazin ar trebui să fie considerat drept contract negociat în afara spațiului comercial.

- (15) Spațiul comercial ar trebui să includă localurile, indiferent sub ce formă se prezintă acestea (de exemplu, magazine sau camioane) care sunt utilizate de comerciant drept loc permanent de desfășurare a activității comerciale. Tarabele din piață și standurile comerciale din târguri ar trebui considerate drept spații comerciale cu toate că pot fi utilizate numai temporar de comerciant. Alte localuri care sunt închiriate numai pentru perioade scurte de timp și în care comerciantul nu își desfășoară activitatea în mod constant (precum hotelurile, restaurantele, centrele de conferințe, sălile de cinema închiriate de comercianții care nu își desfășoară activitatea în mod constant în localurile respective) nu ar trebui să fie considerate drept spații comerciale. În mod asemănător, toate spațiile publice – inclusiv mijloacele de transport public sau localurile publice și locuințele particulare sau locurile de muncă – nu ar trebui să fie considerate drept spații comerciale.
- (16) Definiția suportului durabil ar trebui să includă în special documentele pe suport de hârtie, stick-urile de memorie USB, CD-ROM-urile, DVD-urile, cardurile de memorie și discul dur al computerului pe care se stochează mail-ul electronic sau un fișier în format pdf.
- (17) Consumatorii ar trebui să aibă dreptul de a primi informații înainte de încheierea contractului. Cu toate acestea, comercianții nu ar trebui să fie obligați de a furniza informații în cazul în care acestea reies în mod evident din context. De exemplu, în cazul unei tranzacții în cadrul spațiului comercial, principalele caracteristici ale unui produs, identitatea comerciantului și condițiile de livrare pot să reiasă în mod evident din context. În cazul tranzacțiilor la distanță sau în afara spațiului comercial, comerciantul ar trebui întotdeauna să furnizeze informațiile referitoare la condițiile de plată, livrare, executare și soluționare a reclamațiilor, în cazul în care acestea nu reies în mod evident din context.
- (18) Comercianții ar trebui să fie obligați să îi informeze în prealabil pe consumatori cu privire la orice condiție care implică plătirea de către consumator către comerciant a unui avans, inclusiv cu privire la orice condiție conform căreia o sumă este blocată pe cardul de credit sau de debit al consumatorului.
- (19) În cazul licitațiilor publice, datorită naturii și a tradiției acestei metode de vânzare, adjudecătorul poate, în loc să comunice adresa geografică și identitatea vânzătorului pentru care comercializează bunurile, să le înlocuiască cu propriile detalii de contact.
- (20) Consumatorul ar trebui să știe dacă încheie contractul cu comerciantul sau cu un intermediar care acționează în numele altui consumator, deoarece în cazul al doilea consumatorul nu poate beneficia de protecție în temeiul prezentei directive. Prin urmare, intermediarul ar trebui să informeze consumatorul asupra acestui fapt și asupra consecințelor implicate. Noțiunea de intermediar nu ar trebui să includă platformele comerciale on-line care nu încheie contractele în numele sau în locul unei alte părți.
- (21) În cazul contractelor la distanță, cerințele de informare ar trebui să fie adaptate pentru a ține cont de constrângerile tehnice impuse de anumite mijloace de comunicare, precum restricțiile privind numărul de caractere care pot fi afișate pe ecranul anumitor telefoane mobile sau constrângerile legate de timpul acordat spoturilor publicitare televizate. În acest caz, comerciantul ar trebui să respecte un set minim de cerințe de

informare și să indice consumatorului o altă sursă de informații, de exemplu prin asigurarea unui număr de telefon la care aceștia pot suna gratuit sau a unei legături hipertext către o pagină internet a comerciantului pe care pot fi accesate în mod direct și cu ușurință informațiile relevante.

- (22) Deoarece în cazul vânzărilor la distanță consumatorul nu are posibilitatea de a vedea bunul înainte de încheierea contractului, acesta ar trebui să aibă dreptul de a se retrage din contract, drept care i-ar permite să verifice natura și modul de funcționare a bunurilor.
- (23) Diferențele actuale în privința duratei perioadelor de retragere existente atât între statele membre, cât și în cadrul contractelor la distanță și al celor negociate în afara spațiilor comerciale, creează nesiguranță juridică și generează costuri de conformare. Ar trebui ca aceeași perioadă de retragere să se aplice tuturor contractelor la distanță și tuturor contractelor negociate în afara spațiilor comerciale.
- (24) Pentru a asigura siguranța juridică, este adecvat ca Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea normelor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor⁹ să se aplice la calcularea termenelor prevăzute de prezenta directivă. Prin urmare, toate termenele incluse în prezenta directivă ar trebui interpretate drept termene exprimate în zile calendaristice.
- (25) Normele privind contractele la distanță ar trebui să nu aducă atingere dispozițiilor privind încheierea prin mijloace electronice a contractelor și comenzile prin internet, astfel cum sunt stabilite în articolele 9 și 11 din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”).
- (26) În cazul în care consumatorul comandă mai mult de un bun de la același comerciant, acesta ar trebui să poată să-și exercite dreptul de retragere cu privire la fiecare dintre aceste bunuri. În cazul în care bunurile sunt livrate separat, perioada de retragere ar trebui să înceapă de la momentul în care consumatorul intră efectiv în posesia fiecăruia dintre bunurile comandate. În cazul în care un bun este livrat în loturi diferite sau sunt livrate separat piesele componente ale acestuia, perioada de retragere ar trebui să înceapă de la momentul în care consumatorul sau o parte terță indicată de acesta intră efectiv în posesia ultimului lot sau a ultimei părți componente.
- (27) În cazul în care comerciantul nu a informat consumatorul cu privire la dreptul de retragere înainte de încheierea contractului la distanță sau a contractului negociat în afara spațiului comercial, perioada de retragere ar trebui să fie prelungită. Cu toate acestea, pentru a asigura siguranța juridică de-a lungul timpului, ar trebui introdus un termen-limită de trei luni, cu condiția îndeplinirii de către comerciant a obligațiilor contractuale care îi revin. Ar trebui ca îndeplinirea de către comerciant a obligațiilor contractuale care îi revin să fie recunoscută atunci când acesta a livrat consumatorului bunurile sau când a încheiat furnizarea serviciilor comandate de consumator.
- (28) Diferențele privind modalitățile de exercitare a dreptului de retragere în statele membre au generat costuri suportate de întreprinderile care efectuează vânzări transfrontaliere. Introducerea unui formular standard de retragere armonizat care să fie utilizat de consumatori ar trebui să simplifice procesul de retragere și să asigure

⁹ JO L 124, 8.6.1971, p. 1.

siguranța juridică. Din aceste motive, statele membre ar trebui să se abțină de la adăugarea unor cerințe de prezentare suplimentare referitoare la formularul comunitar standard, de exemplu cu privire la dimensiunea caracterelor tipărite pe acesta.

- (29) Deoarece, conform experienței, mulți consumatori și comercianți preferă să comunice prin intermediul site-ului internet al comerciantului, ar trebui să fie posibilă oferirea de către comerciant a opțiunii completării de către consumator a unui formular electronic de retragere. În acest caz, comerciantul ar trebui să transmită prin e-mail, fără întârziere, confirmarea de primire a formularului.
- (30) În cazul retragerii, comerciantul ar trebui să ramburseze toate sumele primite ca plată de la consumator, inclusiv sumele aferente cheltuielilor suportate de comerciant pentru livrarea bunurilor către consumator.
- (31) Unii consumatori își exercită dreptul de retragere după ce au utilizat bunurile într-o măsură care depășește limita necesară verificării naturii și modului de funcționare a bunului. În acest caz, consumatorul ar trebui să fie responsabil pentru eventuala diminuare a valorii bunurilor. Pentru a verifica natura și modul de funcționare a unui bun, consumatorul ar trebui să îl manipuleze și să îl testeze în același mod în care i s-ar permite acest lucru într-un magazin. De exemplu, consumatorul ar trebui doar să probeze un articol de îmbrăcăminte, nu să îl poarte. Pentru a asigura aplicarea efectivă a dreptului de retragere în cadrul contractelor de prestări de servicii, în special în cazul lucrărilor de renovare care nu sunt urgente și pentru care consumatorii ar putea fi supuși unor presiuni în timpul vizitei la domiciliu a agenților comerciali, presiuni urmate imediat de executarea lucrărilor înaintea expirării termenului de retragere, consumatorii nu ar trebui să suporte costul acestor servicii.
- (32) Pentru a evita rambursarea de către comerciant a unui consumator care nu a înapoiat bunurile, acesta din urmă ar trebui să înapoieze bunurile la cel mult paisprezece zile de la data informării comerciantului cu privire la decizia de retragere.
- (33) Anumite excepții de la dreptul de retragere ar trebui să fie prevăzute, de exemplu în cazurile în care dreptul la retragere ar fi inadecvat având în vedere natura produsului. Acest principiu se aplică, de exemplu, în cazul vinurilor furnizate, cu titlu speculativ, cu mult timp după încheierea contractului, valoarea vinului depinzând de fluctuațiile pieței (*vin en primeur*).
- (34) În plus, în cazul contractelor la distanță de prestări de servicii, pentru care furnizarea serviciului începe în cursul perioadei de retragere (de exemplu, fișierele de date descărcate de consumator în cursul perioadei respective), ar fi incorect să se permită consumatorului retragerea după ce serviciul a fost deja utilizat de acesta parțial sau în totalitate. Prin urmare, consumatorul ar trebui să nu beneficieze de dreptul de retragere atunci când furnizarea începe după ce acesta și-a exprimat în mod expres acordul.
- (35) Comisia a identificat unele probleme cheie care îi afectează pe consumatori în sectorul reparațiilor casnice, sector în care consumatorii sunt supuși unor presiuni pentru a comanda lucrări de renovare costisitoare. Domeniul de aplicare al informării și al regulilor de retragere ar trebui clarificat și extins pentru a cuprinde acest tip de contracte. Numai contractele de cesiune a drepturilor în domeniul proprietăților imobiliare ar trebui excluse din domeniul de aplicare al normelor privind drepturile de informare și de retragere aplicabile contractelor la distanță negociate în afara spațiilor comerciale.
- (36) Aplicarea unui drept de retragere poate fi inadecvată pentru anumite servicii legate de locuințe, transport sau activități recreative. Încheierea contractelor aferente implică

rezervarea unor capacități pe care, în cazul exercitării dreptului de retragere, comerciantul poate să nu fie în măsură să le îndeplinească. Prin urmare, aceste contracte la distanță nu ar trebui să facă obiectul dispozițiilor privind informarea și dreptul de retragere al consumatorilor.

- (37) Din motive de simplificare și siguranță juridică, dreptul de retragere ar trebui să se aplice tuturor tipurilor de contracte negociate în afara spațiilor comerciale, cu excepția unor condiții definite cu strictețe, care pot fi verificate cu ușurință. Prin urmare, nu ar trebui să se aplice dreptul de retragere în cazul reparațiilor urgente efectuate la domiciliul consumatorului și pentru care un astfel de drept ar fi incompatibil cu situația de urgență, precum și în cazul regimurilor de livrare la domiciliu aplicate de supermarketuri, care permit consumatorilor să aleagă produse alimentare, băuturi și alte bunuri de consum casnic prin intermediul site-ului internet al supermarketului și să le primească la domiciliu. Acestea sunt bunuri care nu sunt costisitoare și sunt achiziționate cu regularitate de consumatori pentru consumul zilnic al acestora sau pentru utilizarea cotidiană în locuință și ar trebui, prin urmare, să nu facă obiectul unui drept de retragere. Principalele dificultăți întâmpinate de consumatori și principala sursă de dispute cu comercianții se referă la livrarea de bunuri, inclusiv la livrarea bunurilor care sunt pierdute sau deteriorate pe parcursul transportării și la livrarea cu întârziere și parțială. Prin urmare, este adecvat să se clarifice și să se armonizeze normele naționale privind livrarea și transferul riscurilor.
- (38) În contextul vânzărilor de bunuri de consum, livrarea acestora poate fi efectuată în diferite moduri. Numai o normă de la care se poate face derogare în mod liber va putea asigura flexibilitatea necesară pentru a ține cont de aceste variații. Consumatorii ar trebui să fie protejați împotriva oricărui risc de pierdere sau deteriorare a bunurilor pe parcursul transportului efectuat de comerciant sau comandat de acesta. Norma introdusă cu privire la transferul riscurilor nu ar trebui să se aplice în cazul în care consumatorul întârzie în mod nejustificat luarea în posesie a bunurilor (de exemplu, în cazul în care bunurile nu sunt ridicate de consumator de la oficiul poștal în termenul stabilit de acesta din urmă). În aceste condiții, consumatorul ar trebui să suporte riscul pierderii sau al deteriorării bunului după data de efectuare a livrării stabilită de comun acord cu comerciantul.
- (39) Comerciantul ar trebui să fie responsabil față de consumator în cazul în care bunurile nu sunt conforme cu contractul. Bunurile ar trebui să fie considerate conforme cu contractul în cazul în care acestea îndeplinesc anumite condiții referitoare, în principal, la calitățile bunurilor. Calitatea și performanța la care consumatorii se pot aștepta, în mod rezonabil, vor depinde, printre altele, de starea bunului: nou sau uzat, precum și de durata preconizată de valabilitate a acestuia.
- (40) În cazul în care bunul nu este conform cu contractul, consumatorul ar trebui, în primul rând, să aibă posibilitatea de a solicita comerciantului să aleagă între repararea bunului sau înlocuirea acestuia, cu excepția cazului în care comerciantul dovedește că ambele soluții sunt ilegale, imposibil de realizat sau ar implica un efort disproporționat din partea comerciantului. Ar trebui să se stabilească în mod obiectiv efortul care trebuie să fie depus de comerciant, luându-se în calcul costurile suportate de acesta în cazul remedierii neconformităților, precum și valoarea bunurilor și gravitatea neconformităților constatate. Lipsa unor părți componente nu ar trebui să constituie un motiv valabil de justificare a neremedierii de către comerciant a neconformităților într-un termen de timp rezonabil sau fără un efort disproporționat.

- (41) Consumatorul nu ar trebui să suporte niciun cost de remediere a lipsei de conformitate, în special costul expedierii, al lucrărilor efectuate și al materialelor utilizate. De asemenea, consumatorul nu ar trebui să plătească comerciantului o compensație pentru utilizarea bunurilor defecte.
- (42) În cazul în care comerciantul fie a refuzat să remedieze, fie nu a reușit în repetate rânduri să remedieze neconformitățile constatate, consumatorul ar trebui să aibă dreptul de a alege în mod liber oricare dintre opțiunile disponibile de soluționare a situației. Refuzul comerciantului poate fi exprimat fie în mod explicit, fie implicit – și anume, nerăspunzând sau ignorând cererea consumatorului de a remedia neconformitățile constatate.
- (43) Directiva 1999/44/CE a permis statelor membre să stabilească o perioadă de cel puțin două luni în cursul căreia consumatorul trebuia să informeze comerciantul cu privire la orice neconformitate constatată. Divergențele dintre legile de transpunere a directivei au creat bariere în calea comerțului. Prin urmare, este necesar să fie înlăturată această opțiune de reglementare și să se sporească gradul de siguranță juridică prin obligarea consumatorilor să informeze comerciantul cu privire la neconformitățile constatate în termen de două luni de la data detectării acestora.
- (44) Unii comercianți sau producători oferă consumatorilor garanții comerciale. Pentru a se asigura neinducerea în eroare a consumatorilor, garanțiile ar trebui să conțină anumite informații, printre care durata de valabilitate a acesteia, domeniul de aplicare teritorială, precum și o declarație că garanția nu aduce atingere drepturilor juridice ale consumatorului.
- (45) Este nevoie să fie protejați consumatorii împotriva clauzelor contractuale abuzive care nu au fost negociate în mod individual, precum clauzele contractuale standard. Normele privind clauzele abuzive nu ar trebui să se aplice în cazul clauzelor care au fost acceptate de consumator în urma unor negocieri. Posibilitatea de a alege între diferite clauze contractuale care au fost redactate de comerciant sau de o parte terță în numele acestuia nu ar trebuie să fie considerată drept negociere.
- (46) Dispozițiile privind clauzele contractuale abuzive nu ar trebui să se aplice clauzelor contractuale care reflectă în mod direct sau indirect acte cu putere de lege sau norme administrative obligatorii ale statelor membre care sunt conforme cu legislația comunitară. În mod asemănător, clauzele care reflectă principiile sau dispozițiile din convențiile internaționale la care Comunitatea sau statele membre sunt părți, în special în domeniul transportului, nu ar trebui să facă obiectul testelor privind caracterul abuziv.
- (47) Contractele cu consumatorii ar trebui redactate într-un limbaj simplu, inteligibil și să fie lizibile. Pentru redactarea clauzelor contractuale, comercianții ar trebui să dispună de libertatea de a alege tipul de caractere utilizate și dimensiunea acestora. Consumatorul ar trebui să aibă posibilitatea de a citi clauzele contractuale înaintea încheierii contractului. Această posibilitate ar putea fi oferită consumatorului prin transmiterea clauzelor contractuale, la cerere (în cazul contractelor negociate în spațiile comerciale) sau prin punerea la dispoziție a acestora într-un alt mod (de exemplu, pe site-ul internet al comerciantului, în cazul contractelor la distanță), sau prin anexarea clauzelor contractuale standard la formularul de comandă (în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale). Comerciantul ar trebui să solicite consimțământul explicit din partea consumatorului cu privire la orice altă plată suplimentară față de cea prin care se remunerează obligația contractuală principală a comerciantului. Deducerea consimțământului prin utilizarea unor sisteme de opțiuni

predefinite, precum căsuțele bifate în prealabil de pe site-urile internet ar trebui să fie interzisă.

- (48) La aprecierea bunei credințe, ar trebui acordată o atenție deosebită forței pozițiilor de negociere ale părților, faptului de a ști dacă consumatorul a fost încurajat să-și dea acordul pentru clauza în cauză și dacă bunurile sau serviciile au fost vândute sau furnizate la cererea expresă a consumatorului. Condiția bunei credințe poate fi îndeplinită de comerciant în cazurile în care acesta are un comportament corect și echitabil față de cealaltă parte, comerciantul trebuind să țină cont de interesele legitime ale celeilalte părți.
- (49) În sensul prezentei directive, nici aprecierea caracterului abuziv al clauzelor care descriu obiectul principal al contractului și nici raportul calitate/preț al bunurilor sau serviciilor furnizate nu ar trebui evaluate în cazul în care clauzele respective nu îndeplinesc cerințele în materie de transparență. Cu toate acestea, obiectul principal al contractului și raportul calitate/preț ar trebui luate în considerare în evaluarea caracterului abuziv al clauzelor. De exemplu, în cazul contractelor de asigurări, clauzele care definesc sau delimitează în mod clar riscul asigurat și răspunderea asiguratorului nu ar trebui să se supună unei astfel de evaluări, deoarece aceste restricții sunt luate în considerare la calcularea primei plătite de către consumator.
- (50) Pentru a asigura siguranța juridică și a îmbunătăți funcționarea pieței interne, directiva ar trebui să conțină două liste de clauze abuzive. Anexa II cuprinde o listă de clauze care ar trebui să fie considerate abuzive în orice situație. Anexa III cuprinde o listă de clauze care ar trebui să fie considerate abuzive în cazul în care comerciantul nu poate demonstra contrariul. Aceste liste ar trebui să se aplice în toate statele membre.
- (51) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei¹⁰.
- (52) În mod special, Comisia ar trebui să aibă dreptul de a modifica anexele II și III cu privire la clauzele contractuale care sunt considerate sau presupuse a fi abuzive. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive, acestea ar trebui să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (53) Prerogativele Comisiei de modificare a anexelor II și III ar trebui să fie utilizate pentru a asigura punerea în aplicare coerentă a normelor privind clauzele abuzive prin suplimentarea anexelor respective cu clauze contractuale care ar trebui să fie considerate abuzive în toate cazurile sau care ar trebui să fie considerate abuzive în cazul în care comerciantul nu poate demonstra contrariul.
- (54) Statele membre pot utiliza orice concept al legislației interne în materie de contracte care îndeplinește obiectivul conform căruia clauzele contractuale abuzive nu ar trebui să fie obligatorii pentru consumator.
- (55) Statele membre ar trebui să se asigure că instanțele lor judecătorești sau autoritățile lor administrative au la dispoziție mijloace adecvate și eficiente pentru a împiedica aplicarea în continuare a clauzelor abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.

¹⁰ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (56) Conform tratatului, prezenta directivă prevede un nivel ridicat de protecție a consumatorilor. Niciun element din prezenta directivă nu împiedică oferirea de către comerciant către consumator a unor condiții contractuale care depășesc nivelul de protecție asigurat prin prezenta directivă.
- (57) Persoanele sau organizațiile despre care se consideră, în baza legislației interne, că ar avea un interes legitim cu privire la protecția drepturilor contractuale ale consumatorilor ar trebui să aibă la dispoziție căi de atac pentru a întreprinde acțiuni, fie în fața unei instanțe judecătorești, fie a unei autorități administrative care are competența de a decide în cazul reclamațiilor sau de a iniția procedurile judiciare corespunzătoare.
- (58) Este necesar ca statele membre să stabilească sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor prezentei directive și să asigure punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.
- (59) Consumatorul nu ar trebui să fie privat de protecția acordată de prezenta directivă. În cazul în care legea aplicabilă contractului este cea a unei țări terțe, ar trebui să se aplice Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) pentru a stabili dacă nivelul de protecție de care beneficiază consumatorul rămâne cel asigurat prin prezenta directivă.
- (60) Comisia Europeană va determina mijlocul cel mai adecvat pentru a garanta că toți consumatorii sunt informați cu privire la drepturile lor la punctul de vânzare.
- (61) Deoarece furnizarea nesolicitată, care constă în vânzarea către consumatori a unor bunuri sau servicii pe care aceștia nu le-au comandat, este interzisă în temeiul Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”)¹¹, dar nu se oferă o cale de recurs contractual pentru această practică, este necesar să se introducă în prezenta directivă o cale de recurs contractual prin care consumatorul este scutit de orice obligație cu privire la bunurile sau serviciile nesolicitate.
- (62) Directiva 2002/58/CE deja reglementează comunicațiile nesolicitate și prevede un nivel ridicat de protecție a consumatorilor. Dispozițiile corespunzătoare privind același subiect care sunt incluse în articolul 10 din Directiva 97/9/CE ar trebui să fie eliminate.
- (63) În cazul în care se identifică bariere în calea pieței interne, este adecvat să se revizuiască prezenta directivă. Revizuirea ar putea duce la o propunere din partea Comisiei de modificare a prezentei directive, ceea ce poate implica modificări ale altor documente legislative în materie de protecție a consumatorilor care să reflecte angajamentul asumat de Comisie în cadrul strategiei sale pentru politica față de consumatori de a revizui acquis-ul pentru a realiza un nivel comun ridicat de protecție a consumatorilor.
- (64) Directivele 85/577/CEE, 93/13/CEE, 97/7/CE și 1999/44/CE ar trebui să fie abrogate.

¹¹ JO L 149, 11.6.2005, p. 22.

- (65) Întrucât obiectivele prezentei directive nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește nivelul măsurilor necesare pentru eliminarea barierelor de pe piața internă și pentru realizarea unui nivel comun ridicat de protecție a consumatorilor.
- (66) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Capitolul I

Obiect, definiții și domeniu de aplicare

Articolul 1 *Obiectul*

Obiectivul prezentei directive este de a contribui la buna funcționare a pieței interne și de a realiza un nivel ridicat de protecție a consumatorilor prin apropierea anumitor aspecte ale actelor cu putere de lege și ale actelor administrative ale statelor membre privind contractele dintre consumatori și comercianți.

Articolul 2 *Definiții*

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (1) „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce, în cadrul contractelor reglementate de prezenta directivă, acționează în scopuri care se află în afara activității sale comerciale, industriale, artizanale sau profesionale;
- (2) „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care acționează, în cadrul contractelor reglementate de prezenta directivă, în scopuri care se încadrează în activitatea sa comercială, industrială, artizanală sau profesională și orice persoană care acționează în numele sau pe seama unui comerciant;
- (3) „contract de vânzare” înseamnă orice contract încheiat pentru vânzarea de bunuri de către comerciant către consumator, inclusiv orice contract cu scop mixt care are drept obiect atât bunuri, cât și servicii;
- (4) „bunuri” înseamnă orice obiect mobil corporal, cu excepția:
 - (a) bunurilor vândute prin executare sau în alt mod, prin autoritatea legii,
 - (b) apei și gazului, atunci când acestea nu sunt oferite spre vânzare în volum limitat sau cantitate fixată,
 - (c) electricității;

- (5) „contract de prestări de servicii” înseamnă orice contract, altul decât un contract de vânzare, prin care este furnizat un serviciu de către comerciant către consumator;
- (6) „contract la distanță” înseamnă orice contract de vânzare sau contract de prestări de servicii în vederea încheierii căruia comerciantul utilizează exclusiv unul sau mai multe mijloace de comunicare la distanță;
- (7) „mijloc de comunicare la distanță” înseamnă orice mijloc care, fără prezența fizică simultană a comerciantului și a consumatorului, poate fi utilizat pentru încheierea unui contract între aceste părți;
- (8) „contract negociat în afara spațiului comercial” înseamnă:
 - (a) orice contract de vânzare sau contract de prestări de servicii care este încheiat în afara spațiului comercial, în prezența fizică simultană a comerciantului și a consumatorului sau orice contract de vânzare sau contract de prestări de servicii pentru care consumatorul a făcut o comandă în aceleași circumstanțe, sau
 - (b) orice contract de vânzare sau contract de prestări de servicii încheiat în spațiul comercial, dar negociat în afara spațiului comercial, în prezența fizică simultană a comerciantului și a consumatorului.
- (9) „spațiu comercial” înseamnă:
 - (a) orice unitate imobilă sau mobilă de vânzare cu amănuntul, inclusiv unitățile de vânzare sezonieră cu amănuntul, în care comerciantul își desfășoară activitatea în permanență, sau
 - (b) tarabele din piață și standurile comerciale din târguri în care comerciantul își desfășoară activitatea în mod regulat sau temporar;
- (10) „suport durabil” înseamnă orice instrument care permite consumatorului sau comerciantului să stocheze informații care îi sunt adresate personal, într-un mod accesibil pentru referințe ulterioare pentru o perioadă de timp adecvată, în vederea informării, și care permite reproducerea neschimbată a informațiilor stocate;
- (11) „formular de comandă” înseamnă un instrument prin care sunt stabilite clauzele contractuale și care trebuie semnat de consumator în vederea încheierii unui contract negociat în afara spațiului comercial;
- (12) „produs” înseamnă orice bun sau serviciu, inclusiv bunuri imobile, drepturi și obligații;
- (13) „serviciu financiar” înseamnă orice serviciu privind banca, creditarea, asigurarea, pensiile personale, investițiile sau plățile;
- (14) „diligență profesională” înseamnă nivelul de competență specializată și de considerație pe care un comerciant poate să îl exercite în mod rezonabil față de consumatori, în conformitate cu practica comercială loială și/sau principiul general al bune credințe în domeniul de activitate al comerciantului;
- (15) „licitație” înseamnă metoda de vânzare prin care comerciantul oferă bunurile sau serviciile prin intermediul unei proceduri de licitare concurențială care poate include utilizarea mijloacelor de comunicare la distanță și în care bunurile sau serviciile sunt achiziționate de ofertantul care prezintă oferta cea

mai avantajoasă din punct de vedere financiar. Nu este considerată drept licitație o tranzacție încheiată pe baza unei oferte de preț fixă, chiar dacă i se oferă consumatorului opțiunea de a încheia tranzacția printr-o procedură de licitație.

- (16) „licitație publică” înseamnă metoda de vânzare prin care comerciantul oferă bunuri consumatorilor, care participă sau au posibilitatea de a participa în persoană la licitație, prin intermediul unei proceduri de licitare concurențială condusă de un judecător și în care bunurile sunt achiziționate de ofertantul care prezintă oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere financiar.
- (17) „producător” înseamnă fabricantul bunurilor, importatorul bunurilor pe teritoriul Comunității sau orice persoană care se prezintă ca un producător aplicându-și numele, marca sau alt semn distinctiv pe bunurile în cauză;
- (18) „garanție comercială” înseamnă orice angajament din partea comerciantului sau a producătorului („garantul”) față de consumator de a rambursa prețul plătit sau de a înlocui, a repara sau a întreține bunurile în orice mod, în cazul în care acestea nu corespund specificațiilor din certificatul de garanție sau din reclama relevantă disponibilă la momentul sau înaintea încheierii contractului;
- (19) „intermediar” înseamnă un comerciant care încheie contractul în numele sau pe seama consumatorului;
- (20) „contract auxiliar” înseamnă un contract prin care consumatorul obține bunurile sau serviciile care fac obiectul unui contract la distanță sau al unui contract negociat în afara spațiului comercial, iar aceste bunuri sau servicii sunt furnizate de comerciant sau de o parte terță pe baza unui acord între partea terță respectivă și comerciant.

Articolul 3

Domeniu de aplicare

1. Directiva se aplică, conform condițiilor și în limitele stabilite în dispozițiile sale, contractelor de vânzare și contractelor de prestări de servicii încheiate între comerciant și consumator.
2. Prezenta directivă se aplică serviciilor financiare numai în privința anumitor contracte negociate în afara spațiilor comerciale, astfel cum se prevede la articolele 8 - 20, a clauzelor contractuale abuzive, astfel cum se prevede la articolele 30 – 39 și a dispozițiilor generale, astfel cum se prevede la articolele 40 – 46, coroborate cu articolul 4 privind armonizarea completă.
3. Numai articolele 30 – 39 privind drepturile consumatorilor în materie de clauze contractuale abuzive, coroborate cu articolul 4 privind armonizarea completă, se aplică contractelor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 94/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹² și al Directivei 90/314/CEE a Consiliului¹³.

¹² JO L 280, 29.10.1994, p. 83.

¹³ JO L 158, 23.6.1990, p. 59.

4. Articolele 5, 7, 9 și 11 nu aduc atingere dispozițiilor privind cerințele de informare incluse în Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴ și în Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁵.

Articolul 4
Armonizare completă

Statele membre nu pot menține sau introduce în legislația lor internă dispoziții diferite față de cele stabilite în prezenta directivă, inclusiv dispoziții mai mult sau mai puțin stricte, pentru a asigura un nivel diferit de protecție a consumatorilor.

Capitolul II

Informațiile destinate consumatorilor

Articolul 5
Cerințe generale de informare

1. Înaintea încheierii oricărui contract de vânzare sau de prestări servicii, comerciantul trebuie să îi furnizeze consumatorului următoarele informații, în cazul în care acestea nu reies în mod evident din context:
- (a) principalele caracteristici ale produsului, în mod corespunzător cu mediul de comunicare utilizat și cu produsul în cauză;
 - (b) adresa geografică și identitatea comerciantului, precum denumirea comercială și, după caz, adresa geografică și identitatea comerciantului în numele căruia acționează;
 - (c) prețul cu toate taxele incluse sau, în cazul în care prețul nu poate fi calculat în avans în mod satisfăcător dată fiind natura produsului, modalitatea de calcul al prețului și, după caz, toate costurile suplimentare de transport, de livrare sau cheltuielile poștale sau, în cazul în care acestea nu pot fi calculate în avans în mod satisfăcător, menționarea faptului că aceste costuri suplimentare ar putea fi suportate de consumator;
 - (d) modalitățile de plată, livrare, executare și soluționare a reclamațiilor, în cazul în care acestea diferă de condițiile de diligență profesională;
 - (e) după caz, asigurarea dreptului de retragere;
 - (f) după caz, existența și condițiile serviciilor postvânzare și ale garanțiilor comerciale;
 - (g) durata de valabilitate a contractului, după caz, sau în cazul unui contract pe durată nedeterminată, condițiile de reziliere a contractului;
 - (h) după caz, durata minimă de valabilitate a obligațiilor care revin consumatorului conform contractului;

¹⁴ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

¹⁵ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

- (i) existența și condițiile aferente avansurilor sau altor garanții financiare care trebuie să fie plătite sau oferite de consumator la cererea comerciantului.
2. În cazul unei licitații publice, informațiile prevăzute la alineatul (1) litera (b) pot fi înlocuite cu adresa geografică și identitatea adjudecătorului.
3. Informațiile menționate la alineatul (1) fac parte integrantă din contractul de vânzare sau de prestări de servicii.

Articolul 6
Lipsa furnizării informațiilor

1. În cazul în care comerciantul nu a respectat cerințele de informare privind taxele suplimentare, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (1) litera (c), consumatorul nu plătește taxele suplimentare respective.
2. Fără a aduce atingere articolelor 7 alineatul (2), 13 și 42, consecințele oricărei încălcări a articolului 5 vor fi stabilite în conformitate cu legislația internă aplicabilă. Statele membre prevăd în legislația lor internă căi de atac juridic eficace prevăzute de legislația în materie de contracte împotriva oricărei încălcări a articolului 5.

Articolul 7
Cerințe de informare specifice pentru intermediari

1. Înaintea încheierii contractului, intermediarul îl informează pe consumator că acționează în numele sau pe seama unui alt consumator și că, în acest caz, contractul încheiat nu poate fi considerat drept un contract între un consumator și un comerciant, ci mai curând drept un contract între doi consumatori, nefiind inclus, prin urmare, în domeniul de aplicare al prezentei directive.
2. Intermediarul care nu îndeplinește obligațiile prevăzute la alineatul (1) este considerat drept parte care a încheiat contractul în numele propriu.
3. Prezentul articol nu se aplică în cazul licitațiilor publice.

Capitolul III

Informații destinate consumatorilor și dreptul de retragere din contractele la distanță și cele negociate în afara spațiilor comerciale

Articolul 8
Domeniu de aplicare

Prezentul capitol se aplică contractelor la distanță și contractelor negociate în afara spațiilor comerciale.

Articolul 9
Cerințe de informare pentru contractele la distanță și cele negociate în afara spațiilor comerciale

În cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale, comerciantul furnizează următoarele informații, care vor face parte integrantă din contract:

- (a) informațiile menționate la articolele 5 și 7 și, prin derogare de la articolul 5 alineatul (1) litera (d), condițiile de plată, livrare și executare, în toate cazurile;
- (b) în cazul în care se aplică dreptul de retragere, condițiile și procedurile de exercitare a dreptului respectiv, în conformitate cu anexa I;
- (c) în cazul în care este diferită de adresa sa geografică proprie, adresa geografică a locului în care comerciantul își desfășoară activitatea (și, după caz, adresa comerciantului în numele căruia acționează), la care consumatorul poate trimite eventualele reclamații;
- (d) după caz, existența unor coduri de conduită și modalitatea în care acestea pot fi obținute;
- (e) posibilitatea de a recurge la soluționarea pe cale amicală a litigiilor, după caz;
- (f) informația conform căreia contractul va fi încheiat cu un comerciant și, prin urmare, consumatorul va beneficia de protecția asigurată de prezenta directivă.

Articolul 10

Condiții de formă pentru contractele negociate în afara spațiilor comerciale

1. În cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale, informațiile prevăzute la articolul 9 sunt furnizate în formularul de comandă într-un limbaj simplu și inteligibil și sunt lizibile. Formularul de comandă include formularul standard de retragere inclus în anexa I (B).
2. Un contract negociat în afara spațiului comercial este valabil numai în cazul în care consumatorul semnează un formular de comandă iar în cazul în care formularul de comandă nu este pe suport de hârtie, numai dacă acesta primește o copie a formularului de comandă pe un alt suport durabil.
3. Statele membre nu impun alte condiții de formă decât cele prevăzute la alineatele (1) și (2).

Articolul 11

Condiții de formă pentru contractele la distanță

1. În cazul contractelor la distanță, informațiile prevăzute la articolul 9 litera (a) sunt furnizate sau puse la dispoziția consumatorului înaintea încheierii contractului, fiind prezentate într-un limbaj simplu și inteligibil și sub formă lizibilă, într-un mod adecvat mijlocului de comunicare la distanță utilizat.
2. În cazul în care comerciantul îi telefonează consumatorului în vederea încheierii unui contract la distanță, acesta își declină identitatea și specifică scopul comercial al apelului de la începutul conversației cu consumatorul.
3. În cazul în care contractul este încheiat printr-un mijloc de comunicare ce permite un spațiu sau un timp limitat pentru afișarea informației, comerciantul furnizează prin mijlocul de comunicare respectiv, înaintea încheierii contractului, cel puțin informațiile referitoare la principalele caracteristici ale produsului și prețul total astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (c). Celelalte informații menționate la articolele 5 și 7 sunt furnizate consumatorului de comerciant într-un mod adecvat, în conformitate cu alineatul (1).

4. Consumatorul primește confirmarea tuturor informațiilor menționate la articolul 9 literele (a) – (f), pe un suport durabil, într-un termen rezonabil începând de la data încheierii unui contract la distanță și cel târziu la momentul livrării bunurilor sau al începerii furnizării serviciului solicitat, cu excepția cazului în care informațiile respective au fost deja transmise consumatorului, pe un suport durabil, înaintea încheierii unui contract la distanță.
5. Statele membre nu impun alte condiții de formă decât cele prevăzute la alineatele (1) – (4).

Articolul 12

Durata și data de începere a perioadei de retragere

1. Consumatorul beneficiază de o perioadă de paisprezece zile pentru a se retrage dintr-un contract la distanță sau dintr-un contract negociat în afara spațiului comercial, fără a fi nevoit să justifice decizia de retragere.
2. În cazul unui contract negociat în afara spațiului comercial, perioada de retragere începe din ziua în care consumatorul semnează formularul de comandă iar în cazul în care formularul de comandă nu este pe suport de hârtie, în ziua în care acesta primește o copie a formularului de comandă pe un alt suport durabil.
În cazul unui contract la distanță pentru vânzarea de bunuri, perioada de retragere începe din ziua în care consumatorul sau o parte terță alta decât transportatorul și care este indicată de consumator intră efectiv în posesia fiecăruia dintre bunurile comandate.
În cazul unui contract la distanță pentru prestarea unor servicii, perioada de retragere începe din ziua încheierii contractului.
3. Termenul limită menționat la alineatul (1) este îndeplinit în cazul în care comunicarea cu privire la exercitarea dreptului de retragere este transmisă de consumator înaintea expirării termenului.
4. Statele membre nu împiedică părțile să-și îndeplinească obligațiile care le revin în temeiul contractului pe parcursul perioadei de retragere.

Articolul 13

Omisiunea informațiilor privind dreptul de retragere

În cazul în care comerciantul nu a transmis consumatorului informațiile privind dreptul de retragere, încălcând astfel dispozițiile din articolele 9 litera (b), 10 alineatul (1) și 11 alineatul (4), perioada de retragere va expira la trei luni de la data la care comerciantul și-a îndeplinit celelalte obligații contractuale.

Articolul 14

Exercitarea dreptului de retragere

1. Consumatorul informează comerciantul cu privire la decizia sa de retragere, pe un suport durabil, în cadrul unei declarații adresate comerciantului și redactate cu propriile cuvinte sau utilizând formularul de retragere standard prevăzut în anexa I(B).

Statele membre nu impun nicio altă condiție de formă care să se aplice formularului de retragere standard menționat anterior.

2. În cazul contractelor la distanță încheiate prin internet, comerciantul poate, în afara posibilităților menționate la alineatul (1), să acorde consumatorului opțiunea de a completa pe site-ul internet al comerciantului formularul electronic de retragere standard. În acest caz, comerciantul transmite consumatorului prin e-mail, fără întârziere, confirmarea de primire a formularului de retragere.

Articolul 15 *Efectele retragerii*

Exercitarea dreptului de retragere pune capăt obligațiilor părților contractuale:

- (a) de a executa contractul la distanță sau contractul negociat în afara spațiului comercial sau
- (b) de a încheia un contract negociat în afara spațiului comercial, în cazul în care consumatorul a efectuat o comandă.

Articolul 16 *Obligațiile care revin comerciantului în cazul retragerii*

1. Comerciantul rambursează price sumă pe care a primit-o ca plată din partea consumatorului, în termen de treizeci de zile de la data la care primește comunicarea retragerii.
2. În cazul contractelor de vânzare, comerciantul poate amâna rambursarea până la data primirii sau a colectării bunurilor care au făcut obiectul vânzării, sau până la momentul primirii unei dovezi din partea consumatorului conform căreia acesta a trimis bunurile către comerciant, fiind aplicată cea mai rapidă dintre cele două variante menționate.

Articolul 17 *Obligațiile consumatorului în cazul retragerii*

1. În cazul în care, în cadrul unui contract de vânzări, posesia efectivă a bunurilor a fost transferată consumatorului sau, la cererea acestuia, unei părți terțe înainte de expirarea perioadei de retragere, consumatorul trimite înapoi bunurile sau le transmite comerciantului sau unei persoane autorizate de comerciant să le primească, în termen de paisprezece zile de la data la care acesta comunică comerciantului retragerea, cu excepția cazului în care comerciantul s-a oferit să recupereze bunurile el însuși.

Consumatorul suportă doar costurile directe legate de returnarea bunurilor, cu excepția cazului în care comerciantul acceptă să își asume acele costuri.

2. Consumatorul este responsabil doar în ceea ce privește diminuarea valorii bunurilor care rezultă din manipulări altele decât cele necesare pentru garantarea naturii și funcționării bunurilor. Acesta nu este responsabil pentru diminuarea valorii în cazul în care comerciantul a omis să îl informeze cu privire la dreptul său de retragere în conformitate cu articolul 9 litera (b). În ceea ce privește contractele de servicii care

fac obiectul unui drept de retragere, consumatorul nu suportă nici un cost pentru serviciile prestate, în totalitate sau parțial, în cursul perioadei de retragere.

Articolul 18

Efectele exercitării dreptului de retragere asupra contractelor auxiliare

1. Fără a aduce atingere articolului 15 din Directiva 2008/48/CE, în cazul în care consumatorul exercită dreptul său de retragere din cadrul unui contract la distanță sau al unui contract negociat în afara spațiului comercial în conformitate cu articolele 12-17, orice contract auxiliar este reziliat în mod automat, fără costuri pentru consumator.
2. Statele membre stabilesc norme detaliate privind rezilierea unor astfel de contracte.

Articolul 19

Excepții de la dreptul de retragere

1. În ceea ce privește contractele la distanță, dreptul de retragere nu se aplică:
 - (a) serviciilor a căror executare a început, cu acordul prealabil expres al consumatorului, înainte de expirarea termenului de paisprezece zile prevăzut la articolul 12;
 - (b) furnizării de bunuri sau servicii al căror preț depinde de fluctuațiile de pe piața financiară pe care comerciantul nu le poate controla;
 - (c) furnizării de bunuri confecționate după specificațiile prezentate de consumator sau personalizate în mod clar sau care sunt susceptibile a se deteriora sau a se perima rapid;
 - (d) furnizării de vin al cărui preț a fost convenit în momentul încheierii contractului de vânzare, a cărui livrare nu poate fi efectuată înainte de expirarea termenului menționat la articolul 22 alineatul (1) și a cărui valoare reală depinde de fluctuațiile de pe piață pe care comerciantul nu le poate controla;
 - (e) furnizării de înregistrări audio sau video sau de programe informatice sigilate care au fost desigilate de către consumator;
 - (f) furnizării de ziare, periodice și reviste;
 - (g) serviciilor de jocuri și loterie;
 - (h) contractelor încheiate în cadrul unei licitații.
2. În ceea ce privește contractele negociate în afara spațiului comercial, dreptul de retragere nu se aplică:
 - (a) în cazul contractelor privind furnizarea de alimente, băuturi sau alte bunuri destinate consumului curent în gospodărie, selectate în prealabil de către consumator cu ajutorul unui mijloc de comunicare la distanță și livrate fizic la domiciliul, reședința sau locul de muncă al consumatorului de către comerciantul care vinde de obicei astfel de bunuri în propriul spațiu comercial;
 - (b) în cazul contractelor pentru care consumatorul, pentru a răspunde unei urgențe imediate, a solicitat executarea imediată a contractului de către comerciant; dacă, cu această ocazie, comerciantul furnizează sau vinde servicii sau bunuri suplimentare, altele decât cele care sunt strict necesare pentru a răspunde

urgenței imediate a consumatorului, dreptul de retragere se aplică acestor servicii sau bunuri suplimentare;

- (c) în cazul contractelor pentru care consumatorul a solicitat în mod specific comerciantului, cu ajutorul unui mijloc de comunicare la distanță, să se deplaseze la domiciliul acestuia pentru a efectua lucrări de reparație sau de întreținere a proprietății sale; dacă, cu această ocazie, comerciantul furnizează alte servicii pe lângă cele solicitate în mod specific de consumator sau bunuri altele decât piesele de schimb indispensabile lucrărilor de întreținere sau de reparație, dreptul de retragere se aplică acelor servicii sau bunuri suplimentare.

3. Părțile pot conveni să nu aplice alineatele (1) și (2).

Articolul 20

Contracte la distanță și contracte negociate în afara spațiilor comerciale excluse

1. Articolele 8-19 nu sunt aplicabile contractelor la distanță și contractelor negociate în afara spațiilor comerciale:
 - (a) privind vânzarea de bunuri imobiliare sau referitoare la alte drepturi privind bunuri imobiliare, cu excepția contractelor privind închirierea și lucrările legate de bunuri imobiliare;
 - (b) încheiate prin intermediul automatelor sau incintelor comerciale automatizate;
 - (c) încheiate cu operatori de telecomunicații prin intermediul cabinelor telefonice publice în scopul utilizării acestora din urmă;
 - (d) privind furnizarea de alimente sau de băuturi de către un comerciant în cadrul deplasărilor frecvente și regulate în vecinătatea spațiului său comercial.
2. Articolele 8-19 nu sunt aplicabile contractelor negociate în afara spațiilor comerciale, referitoare la:
 - (a) asigurări,
 - (b) servicii financiare al căror preț depinde de fluctuațiile de pe piața financiară asupra cărora comerciantul nu are niciun control, care pot apărea în timpul perioadei de retragere, astfel cum sunt definite la articolul 6 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2002/65/CE¹⁶ și
 - (c) credite care intră sub incidența Directivei 2008/48/CE.
3. Articolele 8-19 nu sunt aplicabile contractelor la distanță privind prestarea de servicii de cazare, transport, închiriere de mașini, catering sau agrement în ceea ce privește contractele care prevăd o dată sau o perioadă de execuție specifică.

¹⁶ JO L 271, 9.10.2002, p. 16.

Capitolul IV

Alte drepturi ale consumatorilor specifice contractelor de vânzare

Articolul 21

Domeniu de aplicare

1. Prezentul capitol se aplică în cazul contractelor de vânzare. Fără a aduce atingere articolului 24 alineatul (5), în cazul în care contractul este un contract cu scop mixt având drept obiect atât bunuri, cât și servicii, prezentul capitol se aplică doar bunurilor.
2. Prezentul capitol se aplică, de asemenea, în cazul contractelor de furnizare de bunuri care trebuie fabricate sau produse.
3. Prezentul capitol nu se aplică pieselor de schimb înlocuite de comerciant pentru a remedia lipsa de conformitate a bunurilor prin intermediul unei reparații în temeiul articolului 26.
4. Statele membre pot decide să nu aplice dispozițiile prezentului capitol în cazul vânzării de bunuri uzate în cadrul licitațiilor publice.

Articolul 22

Livrare

1. Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel, comerciantul livrează bunurile transferând posesia efectivă a bunurilor către consumator sau către o parte terță indicată de acesta, alta decât transportatorul, în termen de cel mult treizeci de zile de la data încheierii contractului.
2. În cazul în care comerciantul nu și-a îndeplinit obligațiile privind livrarea, consumatorul poate pretinde rambursarea oricăror sume plătite în termen de șapte zile de la data livrării prevăzută la alineatul (1).

Articolul 23

Transferarea riscului

1. Riscul de pierdere sau de deteriorare a bunurilor este transferat consumatorului în momentul în care acesta sau o parte terță indicată de acesta, alta decât transportatorul, intră efectiv în posesia bunurilor.
2. Riscul menționat la alineatul (1) este transferat consumatorului în momentul livrării, astfel cum s-a convenit de către părți, în cazul în care consumatorul sau o parte terță indicată de acesta, alta decât transportatorul, nu ia măsurile necesare în mod rezonabil pentru a intra efectiv în posesia bunurilor.

Articolul 24

Conformitatea cu contractul

1. Comerciantul livrează bunurile în conformitate cu contractul de vânzare.
2. Se presupune că bunurile livrate sunt conforme cu contractul în cazul în care satisfac următoarele condiții:

- (a) corespund descrierii furnizate de comerciant și posedă calitățile bunurilor pe care comerciantul le-a prezentat consumatorului ca mostră sau ca model;
 - (b) sunt corespunzătoare scopului special pentru care consumatorul le solicită și pe care el l-a adus la cunoștința comerciantului la încheierea contractului și pe care comerciantul l-a acceptat;
 - (c) sunt corespunzătoare scopurilor pentru care bunurile de același tip se utilizează în mod normal sau
 - (d) prezintă calitatea și performanța care sunt normale pentru bunurile de același tip și la care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil, dată fiind natura bunurilor și ținându-se seama de orice declarații publice privind caracteristicile specifice ale bunurilor făcute de comerciant, producător sau reprezentantul acestuia, în special prin intermediul publicității sau al etichetării.
3. Nu se consideră a fi o neconformitate în sensul prezentului articol în cazul în care, la încheierea contractului, consumatorul cunoștea sau nu putea, în mod rezonabil, să nu cunoască neconformitatea sau în cazul în care neconformitatea își are originea în materialele furnizate de consumator.
4. Comerciantul nu este obligat să respecte declarațiile publice menționate la alineatul (2) litera (d) în cazul în care demonstrează existența uneia dintre următoarele situații:
- (a) nu cunoștea sau nu ar fi putut, în mod rezonabil, să cunoască declarația în cauză;
 - (b) declarația în cauză fusese rectificată înainte de încheierea contractului;
 - (c) decizia de achiziționare a bunurilor nu ar fi putut fi influențată de declarație.
5. Orice neconformitate datorată unei instalări incorecte a bunurilor se consideră echivalentă unei neconformități a bunurilor, în cazul în care instalarea face parte din contractul de vânzare a bunurilor și bunurile au fost instalate de comerciant sau sub responsabilitatea sa. Această dispoziție se aplică, de asemenea, în cazul în care bunurile, destinate a fi instalate de consumator, sunt instalate de acesta și instalarea incorectă se datorează unei erori din instrucțiunile de instalare.

Articolul 25

Drepturi juridice – Responsabilitate pentru neconformitate

Comerciantul este răspunzător față de consumator pentru orice neconformitate existentă în momentul în care riscul este transferat consumatorului.

Articolul 26

Măsuri în caz de neconformitate

1. Astfel cum se prevede la alineatele (2)-(5), în cazul în care bunurile nu sunt conforme contractului, consumatorul poate pretinde:
- (a) remedierea neconformității prin reparare sau înlocuire,
 - (b) reducerea prețului,
 - (c) anularea contractului.

2. Comerciantul remediază neconformitatea, la alegere, fie prin reparare, fie prin înlocuire.
3. În cazul în care comerciantul a demonstrat că remedierea neconformității prin reparare sau înlocuire este ilicită, imposibilă sau că i-ar impune acestuia un efort disproporționat, consumatorul poate opta pentru o reducere a prețului sau pentru anularea contractului. Efortul comerciantului este disproporționat în cazul în care îi impune costuri excesive în comparație cu reducerea prețului sau anularea contractului, luând în considerare valoarea bunurilor în absența unei neconformități și importanța neconformității.
Consumatorul nu are dreptul de a cere anularea contractului în cazul în care neconformitatea este minoră.
4. Consumatorul poate recurge la orice măsură disponibilă în temeiul alineatului (1), în cazul existenței uneia dintre următoarele situații:
 - (a) comerciantul a refuzat implicit sau explicit remedierea neconformității;
 - (b) comerciantul nu a remediat neconformitatea într-un termen rezonabil;
 - (c) comerciantul a încercat să remedieze neconformitatea, cauzând un inconvenient major pentru consumator;
 - (d) același defect a reapărut de mai multe ori într-o perioadă scurtă de timp.
5. Inconvenientul semnificativ pentru consumator și termenul rezonabil necesar pentru comerciant pentru a remedia neconformitatea sunt evaluate luând în considerare natura bunurilor sau scopul pentru care consumatorul a achiziționat bunurile, astfel cum se prevede la articolul 24 alineatul (2) litera (b).

*Articolul 27
Costuri și despăgubiri*

1. Consumatorul poate pretinde remedierea gratuită a neconformității.
2. Fără a aduce atingere dispozițiilor prezentului capitol, Consumatorul poate solicita despăgubiri pentru orice pierdere neremediată în conformitate cu articolul 26.

*Articolul 28
Termene și sarcina probei*

1. Comerciantul este considerat responsabil în temeiul articolului 25, în cazul în care neconformitatea apare în termen de doi ani de la transferul riscului către consumator.
2. În cazul în care comerciantul a remediat neconformitatea prin înlocuire, acesta este considerat responsabil în temeiul articolului 25 dacă neconformitatea apare în termen de doi ani de la momentul în care consumatorul sau o parte terță indicată de consumator a intrat efectiv în posesia bunurilor înlocuite.
3. În cazul bunurilor uzate, comerciantul și consumatorul pot conveni asupra unei perioade de responsabilitate mai scurte, care nu poate fi mai scurtă de un an.
4. Pentru a beneficia de drepturile sale în temeiul articolului 25, consumatorul informează comerciantul cu privire la neconformitate în termen de două luni de la data la care a constatat neconformitatea.

5. Cu excepția cazului în care se dovedește altfel, se presupune că orice neconformitate care apare în termen de șase luni de la transferul riscului către consumator a existat la momentul transferului, cu excepția cazului în care prezumția în cauză este incompatibilă cu natura bunurilor și cu natura neconformității.

Articolul 29
Garanții comerciale

1. O garanție comercială dă naștere unei obligații juridice pentru garant în condițiile stabilite în certificatul de garanție. În absența certificatului de garanție, garanția comercială dă naștere unei obligații juridice în condițiile stabilite în publicitatea privind garanția comercială.
2. Certificatul de garanție trebuie redactat într-un limbaj simplu, inteligibil și trebuie să fie lizibil. El include următoarele:
 - (a) drepturile juridice ale consumatorului, astfel cum se prevede la articolul 26 și o declarație clară prin care se indică faptul că acele drepturi nu sunt afectate de garanția comercială,
 - (b) descrierea conținutului garanției comerciale și a condițiilor pentru solicitarea de despăgubiri, în special durata, domeniul de aplicare teritorial al garanției, precum și numele și adresa garantului,
 - (c) fără a aduce atingere articolelor 32 și 35 și anexei III punctul 1 litera (j), mențiunea, după caz, conform căreia garanția comercială nu poate fi transferată către un cumpărător ulterior.
3. În cazul în care consumatorul solicită acest lucru, comerciantul îi furnizează certificatul de garanție pe un suport durabil.
4. Nerespectarea alineatelor (2) sau (3) nu afectează validitatea garanției.

Capitolul V

Drepturile consumatorilor privind clauzele contractuale

Articolul 30
Domeniu de aplicare

1. Prezentul capitol se aplică în cazul clauzelor contractuale redactate în prealabil de către comerciant sau de către o parte terță, pe care consumatorul le-a acceptat fără a avea posibilitatea de a le influența conținutul, în special dacă aceste clauze contractuale fac parte dintr-un contract de adeziune.
2. Faptul că consumatorul a avut posibilitatea de a influența conținutul anumitor aspecte ale unei clauze contractuale sau ale unei clauze specifice nu exclude aplicarea prezentului capitol în cazul altor clauze contractuale care fac parte din contract.
3. Prezentul capitol nu se aplică clauzelor contractuale care reflectă dispozițiile legale și de reglementare obligatorii, care respectă legislația comunitară și dispozițiile sau principiile din convențiile internaționale la care Comunitatea sau statele membre sunt părți.

Articolul 31
Cerințe privind transparența clauzelor contractuale

1. Clauzele contractuale trebuie exprimate într-un limbaj simplu, inteligibil și trebuie să fie lizibile.
2. Clauzele contractuale sunt puse la dispoziția consumatorului astfel încât să îi ofere efectiv posibilitatea de a lua la cunoștință de ele înainte de încheierea contractului, ținându-se seama în mod corespunzător de mijlocul de comunicare utilizat.
3. Comerciantul trebuie să solicite consimțământul expres din partea consumatorului cu privire la orice altă plată suplimentară față de cea prin care se remunerează obligația contractuală principală a comerciantului. În cazul în care comerciantul nu a obținut consimțământul expres al consumatorului însă l-a dedus utilizând opțiuni incluse în mod automat pe care consumatorul trebuie să le respingă pentru a evita plata suplimentară, consumatorul poate pretinde rambursarea acestei plăți.
4. Statele membre se abțin de la impunerea oricăror exigențe formale în ceea ce privește modul în care clauzele contractuale sunt exprimate sau puse la dispoziția consumatorului.

Articolul 32
Principii generale

1. În cazul în care o clauză contractuală nu este inclusă în anexa II sau III, statele membre se asigură că este considerată ca fiind abuzivă în cazul în care, în contradicție cu cerința de bună credință, provoacă un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului.
2. Fără a aduce atingere articolelor 34 și 38, caracterul abuziv al unei clauze contractuale se apreciază luând în considerare natura produselor pentru care s-a încheiat contractul și raportându-se, în momentul încheierii contractului, la toate circumstanțele care însoțesc încheierea contractului și la toate celelalte clauze ale contractului sau ale unui alt contract de care acesta depinde. Atunci când apreciază caracterul loial al unei clauze contractuale, autoritatea națională ia, de asemenea, în considerare modul în care contractul a fost elaborat și comunicat consumatorului de către comerciant în conformitate cu articolul 31.
3. Alineatele (1) și (2) nu se aplică aprecierii obiectului principal al contractului sau caracterului adecvat al remunerației prevăzute pentru obligația contractuală principală a comerciantului, cu condiția ca acesta din urmă să respecte în totalitate dispozițiile articolului 31.

Articolul 33
Sarcina probei

În cazul în care comerciantul pretinde că s-a negociat individual o clauză contractuală, acestuia îi revine sarcina probei.

Articolul 34
Clauze considerate abuzive în orice situație

Statele membre garantează că clauzele contractuale prevăzute în anexa II sunt considerate abuzive în orice situație. Această listă de clauze contractuale se aplică în toate statele membre și nu poate modificată decât în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) și cu articolul 40.

Articolul 35
Clauze presupuse a fi abuzive

Statele membre garantează că clauzele contractuale prevăzute în lista de la punctul 1 al anexei III sunt considerate abuzive, cu excepția cazului în care comerciantul demonstrează că aceste clauze contractuale nu sunt abuzive în conformitate cu articolul 32. Această listă de clauze contractuale se aplică în toate statele membre și nu poate modificată decât în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) și cu articolul 40.

Articolul 36
Interpretarea clauzelor

1. În cazul în care există îndoieli cu privire la sensul unei clauze, prevalează interpretarea cea mai favorabilă pentru consumator.
2. Prezentul articol nu se aplică în contextul procedurilor prevăzute la articolul 38 alineatul (2).

Articolul 37
Efectele clauzelor contractuale abuzive

Clauzele contractuale care sunt abuzive nu sunt obligatorii pentru consumator. Contractul continuă să fie obligatoriu pentru părți dacă poate rămâne în vigoare fără clauzele abuzive.

Articolul 38
Punerea în aplicare în ceea ce privește clauzele contractuale abuzive

1. Statele membre se asigură că, în interesul consumatorilor și al concurenților, există mijloace adecvate și eficiente pentru a preveni utilizarea în continuare a clauzelor abuzive în contractele încheiate cu consumatorii de către comercianți.
2. În special, persoanele sau organizațiile care, în temeiul legislației naționale, au un interes legitim în ceea ce privește protecția consumatorilor, pot să introducă o acțiune în fața instanțelor sau autorităților administrative în vederea unei decizii prin care să se stipuleze caracterul abuziv al clauzelor contractuale destinate utilizării generale.
3. Statele membre abilitază instanțele judecătorești sau autoritățile administrative să aplice mijloace adecvate și eficiente pentru a împiedica comercianții să utilizeze în continuare clauze despre care s-a constatat că sunt abuzive.
4. Statele membre se asigură că acțiunile juridice menționate la alineatele (2) și (3) pot fi îndreptate fie separat, fie în ansamblu, în funcție de dreptul procedural național, împotriva mai multor comercianți din același sector economic sau împotriva asociațiilor acestora care utilizează sau recomandă utilizarea aceluiași clauze contractuale generale sau clauze similare.

Articolul 39
Revizuirea clauzelor din anexele II și III

1. Statele membre notifică Comisiei clauzele considerate a fi abuzive de către autoritățile naționale competente și pe care le consideră relevante în scopul modificării prezentei directive în conformitate cu alineatul (2).
2. Având în vedere notificările primite în temeiul alineatului (1), Comisia modifică anexele II și III. Aceste măsuri destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 40 alineatul (2).

Capitolul VI

Dispoziții generale

Articolul 40
Comitetul

1. Comisia este asistată de Comitetul pentru clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (denumit în continuare „comitetul”).
2. Atunci când se face referire la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE¹⁷, având în vedere dispozițiile articolului 8 din aceasta.

Articolul 41
Aplicarea legislației

1. Statele membre se asigură că există mijloace adecvate și eficiente pentru a garanta respectarea prezentei directive.
2. Mijloacele menționate la alineatul (1) cuprind dispoziții care permit unuia sau mai multora dintre următoarele organisme, astfel cum este stabilit de legislația națională, să introducă o acțiune în fața unei instanțe judecătorești sau a organelor administrative competente, în temeiul legislației naționale, pentru a se asigura aplicarea dispozițiilor de drept intern de punere în aplicare a prezentei directive:
 - (a) organismele publice sau reprezentanții acestora;
 - (b) organizațiile de protecție a consumatorilor care au un interes legitim în protejarea consumatorilor;
 - (c) organizații profesionale care au un interes legitim să acționeze.

Articolul 42
Sanțiuni

1. Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și întreprind toate

¹⁷ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

2. Statele membre informează Comisia cu privire la aceste dispoziții cel târziu până la data menționată la articolul 46 și o informează fără întârziere cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 43
Caracterul imperativ al directivei

Dacă legislația aplicabilă contractului este cea a unui stat membru, consumatorii nu pot renunța la drepturile care le sunt conferite prin intermediul prezentei directive.

Articolul 44
Informare

Statele membre iau măsurile adecvate pentru informarea consumatorilor cu privire la dispozițiile legislației naționale care transpun prezenta directivă și, după caz, încurajează comercianții și responsabilii de cod să informeze consumatorii cu privire la codurile lor de conduită.

Articolul 45
Vânzare nesolicitată

Consumatorul este scutit de la efectuarea oricărei plăți în caz de furnizare nesolicitată a unui produs, interzisă prin articolul 5 alineatul (5) și prin anexa I punctul 29 din Directiva 2005/29/CE. Absența unui răspuns din partea consumatorului în urma unei astfel de furnizări nesolicitate nu reprezintă un consimțământ.

Articolul 46
Transpunerea

1. Statele membre adoptă și publică până la [optsprezece luni de la data intrării sale în vigoare] actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Comisiei îi sunt comunicate de îndată de către statele membre textele acestor dispoziții, precum și un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă.

Ele aplică aceste dispoziții de la [doi ani de la intrarea în vigoare a directivei].

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Capitolul VII Dispoziții finale

Articolul 47 Abrogări

Se abrogă Directivele 85/577/CEE, 93/13/CEE și 97/7/CE, precum și Directiva 1999/44/CE, astfel cum a fost modificată prin directivele enumerate în anexa IV.

Trimiterile la directivele abrogate se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

Articolul 48 Revizuirea

Comisia reexaminează prezenta directivă și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cel târziu la [a se insera aceeași dată ca în articolul 46 alineatul (1) al doilea paragraf + cinci ani].

Acolo unde este cazul, Comisia formulează propuneri pentru a adapta prezenta directivă la evoluția domeniului în cauză. Comisia poate solicita informații din partea statelor membre.

Articolul 49 Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 50 Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European
Președintele*

*Pentru Consiliu
Președintele*

ANEXA I
INFORMATII PRIVIND EXERCITAREA DREPTULUI DE RETRAGERE

A. Informații care trebuie să însoțească formularul de retragere

1. Numele, adresa geografică și adresa de e-mail ale comerciantului căruia trebuie să i se trimită formularul de retragere.
2. O declarație conform căreia consumatorul are dreptul de a se retrage din contract, drept pe care îl poate exercita trimițând formularul de retragere de mai jos, pe un suport durabil, comerciantului menționat la alineatul (1):
 - (a) pentru contractele negociate în afara spațiilor comerciale, în termen de paisprezece zile de la semnarea formularului de comandă;
 - (b) pentru contractele de vânzare la distanță, în termen de paisprezece zile de la intrarea efectivă în posesia bunurilor a consumatorului sau a unei părți terțe, alta decât transportatorul, desemnată de consumator;
 - (c) pentru contractele de servicii la distanță:
 - în termen de paisprezece zile de la încheierea contractului, în cazul în care consumatorul nu și-a dat acordul prealabil expres pentru ca executarea contractului să înceapă înainte de expirarea acestui termen de paisprezece zile;
 - într-un termen care expiră în ziua în care începe executarea contractului, în cazul în care consumatorul și-a dat acordul prealabil expres pentru ca executarea contractului să înceapă înainte de expirarea termenului de paisprezece zile.
3. Pentru toate contractele de vânzare, o declarație prin care consumatorul este informat cu privire la termenele și la modalitățile de returnare a bunurilor către comerciant și la condițiile de rambursare în conformitate cu articolul 16 și articolul 17 alineatul (2).
4. Pentru contractele la distanță încheiate pe internet, o declarație conform căreia consumatorul poate completa electronic și poate depune formularul standard de retragere pe site-ul internet al comerciantului și conform căreia acesta va primi din partea comerciantului pe e-mail fără întârziere o confirmare de primire a unei astfel de retrageri.
5. O declarație conform căreia consumatorul poate utiliza formularul de retragere menționat în partea B.

B. Model de formular de retragere

(prezentul formular se trimite înapoi completat doar dacă doriți să vă retrageți din contract)

- În atenția:
- Vă informez/ vă informăm* prin prezenta cu privire la retragerea mea/noastră* din contractul referitor la vânzarea următoarelor bunuri*/prestarea următoarelor servicii*
- Comandate la data*/ primite la data*
- Numele consumatorului (consumatorilor)

- Adresa consumatorului (consumatorilor)
- Semnătura consumatorului (consumatorilor) (doar în cazul în care acest formular este notificat în scris)
- Data

*A se elimina mențiunea inutilă, după caz.

ANEXA II

CLAUZE CONTRACTUALE CONSIDERATE ABUZIVE ÎN ORICE SITUAȚIE

Sunt considerate abuzive în orice situație clauzele contractuale care au obiectul sau efectul:

- (a) de a exclude sau de a limita responsabilitatea comerciantului pentru decesul sau prejudiciul corporal cauzat consumatorului în urma unui act sau a unei omisiuni din partea comerciantului respectiv;
- (b) de a limita obligația comerciantului de a respecta angajamentele asumate de către agenții săi sau de a-și subordona angajamentele respectării unei condiții speciale care depinde exclusiv de comerciant;
- (c) de a exclude sau de a obstrucționa dreptul consumatorului de a introduce acțiuni în justiție sau de a exercita orice altă cale de atac, în special prin solicitarea consumatorului să sesizeze exclusiv o curte de arbitraj care nu este reglementată de dispozițiile legale;
- (d) de a limita elementele de probă aflate la dispoziția consumatorului sau de a impune acestuia sarcina probei care, în conformitate cu legislația aplicabilă, trebuie să îi revină comerciantului;
- (e) de a acorda comerciantului dreptul să stabilească dacă bunurile sau serviciile furnizate sunt conforme cu contractul sau de a acorda acestuia dreptul exclusiv de a interpreta orice clauză din contract.

ANEXA III

CLAUZE CONTRACTUALE DESPRE CARE SE PRESUPUNE CĂ SUNT ABUZIVE

1. Se presupune că sunt abuzive clauzele contractuale care au obiectul sau efectul:
 - (a) de a exclude sau de a limita drepturile juridice ale consumatorului față de comerciant sau față de o altă parte în cazul neexecutării totale sau parțiale sau al executării inadecvate de către comerciant a oricăroră dintre obligațiile contractuale, inclusiv drepturile consumatorului de a compensa o datorie către comerciant printr-o creanță pe care consumatorul ar putea să o dețină împotriva acestuia;
 - (b) de a permite comerciantului să rețină o plată efectuată de consumator în cazul în care acesta din urmă nu încheie sau nu execută contractul, fără a acorda consumatorului dreptul de a fi primi o despăgubire echivalentă aceleiași sume în cazul în care comerciantul nu încheie sau nu execută contractul;
 - (c) de a solicita oricărui consumator care nu își îndeplinește obligația să plătească drept despăgubire o sumă excesivă în raport cu prejudiciul suferit de comerciant;
 - (d) de a permite comerciantului să rezilieze contractul după bunul plac, în timp ce consumatorul nu beneficiază de același drept;
 - (e) de a permite comerciantului să rezilieze un contract cu durată nedeterminată fără un preaviz rezonabil, cu excepția cazurilor de încălcare gravă a contractului din partea consumatorului;
 - (f) de a reînnoi automat un contract cu durată determinată în absența unei indicații contrare din partea consumatorului și în cazul în care acesta din urmă trebuie să respecte un preaviz lung de reziliere a contractului la sfârșitul fiecărei perioade de reînnoire;
 - (g) de a permite comerciantului să mărească prețul convenit cu consumatorul în momentul încheierii contractului fără a acorda consumatorului dreptul de a rezilia contractul;
 - (h) de a obliga consumatorul să își îndeplinească toate obligațiile, în timp ce comerciantul nu își respectă în totalitate obligațiile;
 - (i) de a oferi comerciantului posibilitatea să își transfere obligațiile în temeiul contractului, fără acordul consumatorului;
 - (j) de a limita dreptul consumatorului de revânzare a bunurilor limitând transferabilitatea oricărei garanții comerciale oferite de comerciant;
 - (k) de a permite comerciantului să modifice unilateral clauzele contractului, inclusiv caracteristicile produsului sau serviciului;
 - (l) de a modifica unilateral clauzele contractului comunicate consumatorului pe un suport durabil prin clauze contractuale în format electronic cu privire la care consumatorul nu și-a dat acordul.
2. Punctul 1 litera (e) nu se aplică clauzelor prin care un furnizor de servicii financiare își rezervă dreptul de a rezilia în mod unilateral și fără preaviz un contract cu durată nedeterminată, cu condiția ca furnizorul să aibă obligația de a informa de îndată în acest sens cealaltă parte contractantă sau celelalte părți contractante.

3. Punctul 1 litera (g) nu se aplică:
- (a) tranzacțiilor cu valori mobiliare transferabile, instrumente financiare și alte produse sau servicii al căror preț este legat de fluctuațiile cotației bursiere sau a indicelui bursier sau ale unei rate de pe piața financiară pe care comerciantul nu le poate controla;
 - (b) contractelor pentru cumpărarea sau vânzarea de valută, cecuri de călătorie sau ordine de plată internaționale emise în valută.
 - (c) clauzelor de indexare a prețurilor, în cazurile în care acestea sunt conforme cu legea, cu condiția ca metoda în conformitate cu care variază prețurile să fie descrisă în mod explicit.
4. Punctul 1 litera (k) nu se aplică:
- (a) clauzelor în temeiul cărora un furnizor de servicii financiare își rezervă dreptul, în cazul în care există un motiv întemeiat, de a modifica fără preaviz rata dobânzii plătibile de către consumator sau datorate acestuia din urmă, sau valoarea altor taxe pentru servicii financiare, cu condiția ca furnizorul să aibă obligația de a informa cealaltă parte contractantă sau celelalte părți contractante în această privință cu prima ocazie și ca acestea din urmă să aibă libertatea de a rezilia contractul de îndată.
 - (b) tranzacțiilor cu valori mobiliare transferabile, instrumente financiare și alte produse sau servicii al căror preț este legat de fluctuațiile cotației bursiere sau a indicelui bursier sau ale unei rate de pe piața financiară pe care comerciantul nu le poate controla;
 - (c) contractelor pentru cumpărarea sau vânzarea de valută, cecuri de călătorie sau ordine de plată internaționale emise în valută.
 - (d) clauzelor în temeiul cărora comerciantul își rezervă dreptul de a modifica unilateral condițiile unui contract cu durată nedeterminată, cu condiția ca acesta să aibă obligația de a informa consumatorul cu un preaviz rezonabil și ca consumatorul să aibă libertatea de a rezilia contractul.

ANEXA IV
Directive abrogate și lista modificărilor succesive ale acestora
(prevăzute la articolul 47)

- Directiva 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale JO L 372, 31.12.1985, p. 31.
- Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii. JO L 95, 21.04.1993, p. 29.
- Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului JO L 144, 04.06.1997, p. 19.
- Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului JO L 271, 09.10.2002, p. 16.
- Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului JO L 149, 11.06.2005, p. 29.
- Directiva 2007/64/CE Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 JO L 319, 5.12.2007, p. 1.
- Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului JO L 171, 7.7.1999, p. 12.

ANEXA V

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Vechea numerotare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale	Vechea numerotare a Directivei 1993/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.	Vechea numerotare a Directivei 1997/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță	Vechea numerotare a Directivei 1999/44/CE privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe	Noua numerotare în prezenta directivă
Articolul 1 ¹⁸				
	Articolul 1 alineatul (1) ¹⁹			
	Articolul 1 alineatul (2) (înlocuit)			Articolul 30 alineatul (3)
		Articolul 1 ²⁰		
			Articolul 1 alineatul (1) ²¹	
			Articolul 1 alineatul (2) litera (a) (înlocuit)	Articolul 2 punctul 1
			Articolul 1 alineatul (2) litera (b) ²²	Articolul 2 punctul 4
				Articolul 21 alineatul (3)
			Articolul 1 alineatul (2) litera (c)	Articolul 2 punctul 2

¹⁸ Înlocuit, pe fond, de articolul 3 și articolul 8 coroborate cu articolul 2 punctul 8.

¹⁹ Înlocuit, pe fond, de articolul 1.

²⁰ Înlocuit, pe fond, de articolul 1.

²¹ Înlocuit, pe fond, de articolul 1.

²² Modificat, pe fond, prin articolul 21 alineatul (4).

Vechea numerotare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale	Vechea numerotare a Directivei 1993/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.	Vechea numerotare a Directivei 1997/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță	Vechea numerotare a Directivei 1999/44/CE privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe	Noua numerotare în prezenta directivă
			Articolul 1 alineatul (2) litera (d)	Articolul 2 punctul 18
			Articolul 1 alineatul (2) litera (e) (înlocuit)	Articolul 2 punctul 19
			Articolul 1 alineatul (2) litera (f)	Eliminat
			Articolul 1 alineatul (3) (înlocuit)	Articolul 21 alineatul (4)
			Articolul 1 alineatul (4)	Articolul 21 alineatul (2)
Articolul 2 (înlocuit)				Articolul 2 punctul 1
				Articolul 2 punctul 2
	Articolul 2 litera (a)			Eliminat
	Articolul 2 litera (b) (înlocuit)			Articolul 2 punctul 1
	Articolul 2 litera (c) (înlocuit)			Articolul 2 punctul 2
		Articolul 2 alineatul (1) (înlocuit)		Articolul 2 punctul 6
		Articolul 2 alineatul (2) (înlocuit)		Articolul 2 punctul 1

Vechea numerotare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale	Vechea numerotare a Directivei 1993/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.	Vechea numerotare a Directivei 1997/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță	Vechea numerotare a Directivei 1999/44/CE privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe	Noua numerotare în prezenta directivă
		Articolul 2 alineatul (3) (înlocuit)		Articolul 2 punctul 2
		Articolul 2 alineatul (4) prima teză (înlocuit)		Articolul 2 punctul 7
		Articolul 2 alineatul (4) a doua teză		Eliminat
		Articolul 2 alineatul (5)		Eliminat
			Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 24 alineatul (1)
				Articolul 22
			Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 24 alineatul (2)
			Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 24 alineatul (3)
			Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 24 alineatul (4)
			Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 24 alineatul (5)
Articolul 3 alineatul (1)				Eliminat

Vechea numerotare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale	Vechea numerotare a Directivei 1993/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.	Vechea numerotare a Directivei 1997/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță	Vechea numerotare a Directivei 1999/44/CE privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe	Noua numerotare în prezenta directivă
Articolul 3 alineatul (2) litera (a) (înlocuit)				Articolul 20 alineatul (1) litera (a)
Articolul 3 alineatul (2) litera (b) (înlocuit)				Articolul 20 alineatul (1) litera (d)
Articolul 3 alineatul (2) litera (c) (înlocuit)				Articolul 12 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (2) litera (d)				Articolul 20 alineatul (2) litera (a)
Articolul 3 alineatul (2) litera (e)				Articolul 20 alineatul (2) litera (b)
Articolul 3 alineatul (3) ²³				
	Articolul 3 alineatul (1)			Articolul 32 alineatul (1)²⁴
	Articolul 3 alineatul (2) primul paragraf (înlocuit)			Articolul 30 alineatul (1)

²³ Înlocuit, pe fond, de articolul 3 și articolul 8 coroborate cu articolul 2 punctul 8.

²⁴ A se citi coroborat cu articolul 30 alineatul (1).

Vechea numerotare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale	Vechea numerotare a Directivei 1993/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.	Vechea numerotare a Directivei 1997/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță	Vechea numerotare a Directivei 1999/44/CE privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe	Noua numerotare în prezenta directivă
	Articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf			Articolul 30 alineatul (2)
	Articolul 3 alineatul (2) al treilea paragraf			Articolul 33
	Articolul 3 alineatul (3) (înlocuit)			Articolul 34
				Articolul 35
		Articolul 3 alineatul (1) prima liniuță (înlocuit)		Articolul 3 alineatul (2)
		Articolul 3 alineatul (1) a doua liniuță		Articolul 20 alineatul (1) litera (b)
		Articolul 3 alineatul (1) a treia liniuță (înlocuit)		Articolul 20 alineatul (1) litera (c)
		Articolul 3 alineatul (1) a patra liniuță (înlocuit)		Articolul 20 alineatul (1) litera (a)

Vechea numerotare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale	Vechea numerotare a Directivei 1993/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.	Vechea numerotare a Directivei 1997/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță	Vechea numerotare a Directivei 1999/44/CE privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe	Noua numerotare în prezenta directivă
		Articolul 3 ²⁵ alineatul (1) a cincea liniuță (înlocuit)		
		Articolul 3 alineatul (2) prima liniuță (înlocuit)		Articolul 20 alineatul (1) litera (d)
		Articolul 3 alineatul (2) a doua liniuță (înlocuit)		Articolul 20 alineatul (3)
			Articolul 3 alineatul (1) (înlocuit)	Articolul 25
				Articolul 23
			Articolul 3 alineatul (2) (înlocuit)	Articolul 26 alineatul (1)
Articolul 4 prima teză (înlocuit)				Articolul 9
Articolul 4 a doua teză (înlocuit)				Articolul 10
	Articolul 4 alineatul (1) (înlocuit)			Articolul 32 alineatul (2)

²⁵

Înlocuit parțial, prin Articolul 19 alineatul (1) litera (h).

Vechea numerotare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale	Vechea numerotare a Directivei 1993/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.	Vechea numerotare a Directivei 1997/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță	Vechea numerotare a Directivei 1999/44/CE privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe	Noua numerotare în prezenta directivă
	Articolul 4 alineatul (2) (înlocuit)			Articolul 32 alineatul (3)
		Articolul 4 alineatul (1) litera (a) (înlocuit)		Articolul 5 alineatul (1) litera (b)
		Articolul 4 alineatul (1) litera (b) (înlocuit)		Articolul 5 alineatul (1) litera (a)
		Articolul 4 alineatul (1) litera (c) (înlocuit)		Articolul 5 alineatul (1) litera (c)
		Articolul 4 alineatul (1) litera (d) (înlocuit)		Articolul 5 alineatul (1) litera (c)
		Articolul 4 alineatul (1) litera (e) (înlocuit)		Articolul 9 alineatul (1) litera (a)
Articolul 5 alineatul (1) (înlocuit)				Articolul 12
				Articolul 14
Articolul 5 alineatul (2) (înlocuit)				Articolul 15
				Articolul 16

Vechea numerotare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale	Vechea numerotare a Directivei 1993/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.	Vechea numerotare a Directivei 1997/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță	Vechea numerotare a Directivei 1999/44/CE privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe	Noua numerotare în prezenta directivă
				Articolul 17
	Articolul 5 prima teză (înlocuit)			Articolul 31
	Articolul 5 a doua și a treia teză			Articolul 36
Articolul 6 (înlocuit)				Articolul 43
	Articolul 6 alineatul (1)			Articolul 37
	Articolul 6 alineatul (2)			Eliminat
Articolul 7 ²⁶				
	Articolul 7 alineatul (1)			Articolul 38 alineatul (1)
	Articolul 7 alineatul (2) (înlocuit)			Articolul 38 alineatul (2)

²⁶ Înlocuit, pe fond, de articolul 16 și articolul 17.

Vechea numerotare din anexa la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului	A se interpreta ca trimitere la
Alineatele (2), (6), (8) și (11)	Prezenta directivă

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. DENUMIREA PROPUNERII:

Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind drepturile consumatorilor

2. CADRUL ABM (GESTIUNEA PE ACTIVITĂȚI) / ABB (STABILIREA BUGETULUI PE ACTIVITĂȚI)

Protecția consumatorului

3. LINII BUGETARE

3.1. Linii bugetare (linii operaționale și liniile aferente de asistență tehnică și administrativă – foste linii BA) inclusiv titlurile acestora:

XX0101: pentru remunerarea funcționarilor

XX010211: pentru acoperirea costurilor comitetului

3.2. Durata acțiunii și a implicațiilor financiare:

Începând din 2011 (și anume, anul n = 2011), pe durată nedeterminată

Se intenționează ca bugetul să acopere costurile viitorului comitet pentru clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, care va fi instituit, astfel cum se menționează în directivă, după adoptarea acesteia de către Parlament și Consiliu:

1 administrator ENI evaluat la 117 000 EUR (conform orientărilor specifice) pentru a susține procesul de comitologie.

Costurile ocazionate de sesiunea plenară, cu câte un participant din cele 27 de state membre. Anual, sunt programate 3 reuniuni, fiecare cu un cost de 20 000 EUR. Costurile reale și frecvența reuniunilor ar putea necesita o revizuire, în funcție de forma finală a directivei, după adoptarea de către Consiliu și Parlament, precum și de către structurile necesare de comitologie.

3.3. Caracteristici bugetare:

Linia bugetară	Natura cheltuielilor		Nouă	Contribuții AELS	Contribuții din partea țărilor candidate	Rubrica din perspectiva financiară
XX 0101	obligatorie	CND ²⁷	NU	NU	NU	5
XX 010211	neobligatorie	CND ²⁸	NU	NU	NU	5

²⁷ Credite nediferențiate, denumite în continuare CND.

²⁸ Credite nediferențiate, denumite în continuare CND.

4. SINTEZA RESURSELOR

4.1. Resurse financiare

4.1.1. Sinteza creditelor de angajament (CA) și a creditelor de plată (CP)

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Natura cheltuielilor	Secțiunea nr.		Anul n (2011)	n + 1 (2012)	n + 2 (2013)	n + 3 (2014)	n + 4 (2015)	Anul n+5 și anii urm. (2016 și anii urm.)	Total
----------------------	---------------	--	------------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	--	-------

Cheltuieli operaționale²⁹

Credite de angajament (CA)	8.1.	a							
Credite de plată (CP)		b							

Cheltuieli administrative incluse în suma de referință³⁰

Asistență tehnică și administrativă (CND)	8.2.4.	c							
---	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

SUMA TOTALĂ DE REFERINȚĂ

Credite de angajament		a+c							
Credite de plată		b+c							

Cheltuieli administrative care nu sunt incluse în suma de referință³¹

Resurse umane și cheltuieli conexe (CND)	8.2.5.	d	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,702
Costuri administrative, altele decât resursele umane și costurile conexe, neincluse în suma de referință (CND)	8.2.6.	e	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360

Totalul indicativ al costului acțiunii

TOTAL CA, inclusiv costul resurselor umane		a+c +d+ e	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	1,062
TOTAL CP, inclusiv costul resurselor umane		b+c +d+ e	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	1,062

Detalii privind cofinanțarea: nu este cazul

În cazul în care propunerea prevede o cofinanțare din partea statelor membre sau a altor organisme (a se preciza care sunt acestea), este necesar să se furnizeze o estimare a nivelului cofinanțării în tabelul de mai jos (pot fi adăugate rânduri

²⁹ Cheltuieli care nu intră sub incidența capitolului xx 01 din titlul xx respectiv.

³⁰ Cheltuieli care intră sub incidența articolului xx 01 04 din titlul xx.

³¹ Cheltuieli care intră sub incidența capitolului xx 01, cu excepția articolelor xx 01 04 sau xx 01 05.

suplimentare în cazul în care se prevede că mai multe organisme participă la cofinanțare):

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Organism cofinanțator		Anul n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	Anul n+5 și anii urm.	Total
.....	f							
TOTAL CA inclusiv cofinanțare	a+c+d+e+f							

4.1.2. Compatibilitatea cu programarea financiară

- Propunerea este compatibilă cu programarea financiară existentă.
- Propunerea duce la reprogramarea rubricii respective din perspectiva financiară.
- Propunerea poate necesita aplicarea dispozițiilor Acordului interinstituțional³² (și anume, instrumentul de flexibilitate sau revizuirea perspectivei financiare).

4.1.3. Implicațiile financiare asupra veniturilor

- Propunerea nu are implicații financiare asupra veniturilor.
- Propunerea are implicații financiare – efectul asupra veniturilor este următorul:

milioane EUR (cu o zecimală)

Linia bugetară	Venituri	Anterior acțiunii [Anul n-1]	Situția după acțiune					
			[Anul n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ³³
	a) Venituri în valori absolute							
	b) Modificarea veniturilor	Δ						

4.2. Resurse umane în echivalent normă întreagă (ENI) (inclusiv funcționari, personal temporar și extern) – a se vedea detaliile de la punctul 8.2.1.

Necesar anual	Anul n (2011)	n + 1 (2012)	n + 2 (2013)	n + 3 (2014)	n + 4 (2015)	Anul n+5 și urm. (2016 și anii urm.)
Numărul total al resurselor umane	1	1	1	1	1	1

³² A se vedea punctele 19 și 24 din Acordul interinstituțional.

³³ Trebuie adăugate coloane suplimentare, dacă este necesar, în cazul în care durata acțiunii depășește 6 ani.

5. CARACTERISTICI ȘI OBIECTIVE

5.1. Rezultat care trebuie obținut pe termen scurt sau lung

Nu este cazul.

5.2. Valoarea adăugată a implicării comunitare, compatibilitatea propunerii cu alte instrumente financiare și eventuala sinergie

Nu este cazul.

5.3. Obiective, rezultate estimate și indicatori conecși ai propunerii în contextul gestiunii pe activități (ABM)

Nu este cazul.

5.4. Modalități de punere în aplicare (cu titlu orientativ)

Gestiune centralizată

direct de către Comisie

indirect, prin delegare către:

agenții executive

organisme instituite de Comunități, prevăzute la articolul 185 din regulamentul financiar

organisme publice naționale/organisme cu misiune de serviciu public

Gestiune repartizată sau descentralizată

cu state membre

cu țări terțe

Gestiune în comun cu organizații internaționale (a se preciza)

Observații:

6. MONITORIZARE ȘI EVALUARE

6.1. Sistem de monitorizare

Rapoartele periodice ale reuniunilor comitetului vor fi transmise statelor membre și serviciilor Comisiei.

6.2. Evaluare

6.2.1. Evaluare ex ante

Nu este cazul.

6.2.2. Măsuri luate în urma unei evaluări interimare/ex-post (învățămintele din experiențe anterioare similare)

Nu este cazul.

6.2.3. Condițiile și frecvența evaluărilor viitoare

Funcționarea comitetului va fi evaluată după 5 ani.

7. MĂSURI ANTIFRAUDĂ

Nu este cazul.

8. DETALII PRIVIND RESURSELE

8.1. Obiectivele propunerii din punctul de vedere al costurilor financiare

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

(A se indica denumirea obiectivelor, acțiunilor și realizărilor)	Tipul realizării	Costul mediu	Anul n (2011)		Anul n+1 (2012)		Anul n+2 (2013)		Anul n+3 (2014)		Anul n+4 (2015)		Anul n+5 și anii urm. (2016 și anii urm.)		TOTAL		
			Nr. de realizări	Cost total	Nr. de realizări	Cost total	Nr. de realizări	Cost total	Nr. de realizări	Cost total	Nr. de realizări	Cost total	Nr. de realizări	Cost total	Nr. de realizări	Cost total	
OBIECTIVUL OPERAȚIONAL nr. 1 ³⁴																	
Acțiunea 1: Comitetul pentru clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii																	
- - Realizare	Nr. reuniuni		3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	18	0,360	
- Realizarea 2																	
Acțiunea 2 ...																	
- Realizarea 1																	
Subtotal Obiectivul 1																	
OBIECTIVUL OPERAȚIONAL nr. 2																	

³⁴

Conform descrierii din partea 5.3.

Acțiunea 1 ...																
- Realizarea 1																
Subtotal Obiectivul 2																
OBIECTIVUL OPERAȚIONAL nr. n																
Subtotal Obiectivul n																
COST TOTAL																

8.2. Cheltuieli administrative

8.2.1. Numărul și tipul de resurse umane

Tipuri de posturi		Efective de alocat pentru gestionarea acțiunii prin utilizarea resurselor existente și/sau suplimentare (număr de posturi/ENI)					
		Anul n (2011)	Anul n+1 (2012)	Anul n+2 (2013)	Anul n+3 (2014)	Anul n+4 (2015)	Anul n+5 (2016)
Funcționari sau agenți temporari ³⁵ (XX 01 01)	A*/AD	1	1	1	1	1	1
	B*, C*/AST						
Personal finanțat ³⁶ în temeiul articolului XX 01 02							
Alte tipuri de personal ³⁷ finanțat în temeiul articolului XX 01 04/05							
TOTAL							

8.2.2. Descrierea sarcinilor care decurg din acțiune

Funcționarea noului comitet de comitologie („Comitetul pentru clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii”) instituit în conformitate cu articolul 39 din prezenta directivă ale cărui lucrări vor viza punerea în aplicare a directivei.

Costurile ocazionate de sesiunea plenară, cu câte un participant din cele 27 de state membre. Anual, sunt programate 3 reuniuni, fiecare cu un cost de 20 000 EUR. Costurile reale și frecvența reuniunilor ar putea necesita o revizuire, în funcție de forma finală a directivei, după adoptarea de către Consiliu și Parlament.

Necesitățile în termeni de resurse umane și administrative sunt acoperite prin alocația care poate fi acordată direcției generale coordonatoare în cadrul procedurii anuale de alocare, în funcție de constrângerile bugetare.

8.2.3. Originea resurselor umane (statutare)

- Posturi alocate în prezent pentru gestionarea programului și care urmează a fi înlocuite sau prelungite
- Posturi prealocate în cadrul exercițiului financiar SPA/PPB pentru anul n
- Posturi de solicitat în cadrul următoarei proceduri SPA/PPB
- Posturi de redistribuit pe baza resurselor existente în cadrul serviciului de gestionare (redistribuire internă)
- Posturi necesare pentru anul n, deși nu au fost prevăzute în exercițiul SPA/PPB pentru anul în cauză

³⁵ Ale cărui costuri NU sunt acoperite de suma de referință.

³⁶ Ale cărui costuri NU sunt acoperite de suma de referință.

³⁷ Ale cărui costuri sunt incluse în cuantumul de referință.

8.2.4. *Alte cheltuieli administrative incluse în suma de referință (XX 01 04/05 – Cheltuieli cu gestiunea administrativă)*

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Linia bugetară (număr și denumire)	Anul n	Anul n+1	Anul n+2	Anul n+3	Anul n+4	Anul n+5 și anii urm.	TOTAL
1 Asistență tehnică și administrativă (inclusiv costurile cu personalul afereente)							
Agenții executive ³⁸							
Alte tipuri de asistență tehnică și administrativă							
- <i>intra muros</i>							
- <i>extra muros</i>							
Total asistență tehnică și administrativă							

8.2.5. *Costul financiar al resurselor umane și costuri conexe care nu sunt incluse în suma de referință*

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Tipul de resurse umane	Anul n (2011)	Anul n+1 (2012)	Anul n+2 (2013)	Anul n+3 (2014)	Anul n+4 (2015)	Anul n+5 și anii urm. (2016 și anii urm.)
Funcționari și agenți temporari (XX 01 01)	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117
Personal finanțat prin articolul XX 01 02 (auxiliari, END, personal interimar etc.) (a se preciza linia bugetară)						
Costul total al resurselor umane și costurile conexe (<u>ne</u>incluse în suma de referință)						

³⁸ Este necesar să se facă trimitere la fișa financiară legislativă specifică a agenției (agențiilor) executive în cauză.

Calcul – **Funcționari și agenți temporari**

O rată de 117 000 EUR/persoană este folosită pentru a cuantifica costurile, astfel cum se recomandă în orientările DG BUDG

Calcul – **Personal finanțat în temeiul articolului XX 01 02**

[...]

8.2.6. **Alte cheltuieli administrative care nu sunt incluse în suma de referință**

milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul n (2011)	Anul n+1 (2012)	Anul n+2 (2013)	Anul n+3 (2014)	Anul n+4 (2015)	Anul n+5 și anii urm. (2016 și anii urm.)	TOTAL
XX 01 02 11 01 – Delegații							
XX 01 02 11 02 – Reuniuni și conferințe							
XX 01 02 11 03 - Comitete	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
XX 01 02 11 04 – Studii și consultări							
XX 01 02 11 05 – Sisteme de informații							
2 Total alte cheltuieli cu gestiunea (XX 01 02 11)	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
3 Alte cheltuieli administrative (a se specifica, incluzând trimiterea la linia bugetară)							
Totalul cheltuielilor administrative altele decât cele pentru resursele umane și costurile conexe (<u>ne</u>incluse în suma de referință)	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360

Calcul - **Alte cheltuieli administrative care nu sunt incluse în suma de referință**

[...]

Necesitățile în termeni de resurse umane și administrative sunt acoperite prin alocația care poate fi acordată direcției generale coordonatoare în cadrul procedurii anuale de alocare, în funcție de constrângerile bugetare.